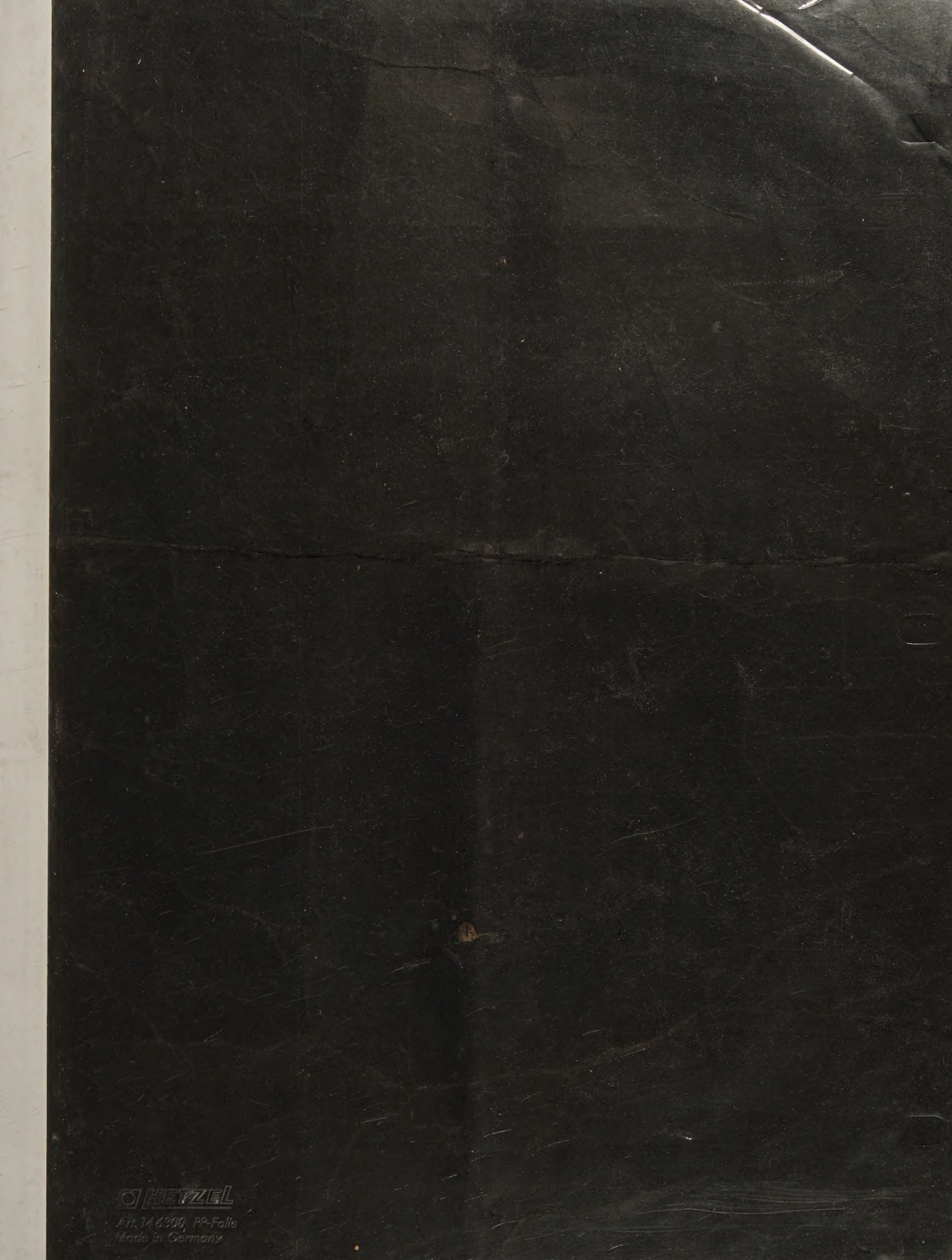
HERZEL
Art. 14 6300, PP-Folie
Made in Germany

HETZEL
Art. 14.200 PP-Folie
Made in Germany

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΙΕ΄ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΑΡΙΘΜ. 340

THE ORTHODOX OBSERVER

15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1949

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀθηναγόρας μετὰ τῆς Ἐνδημούσης Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς ἐξ Ἀμερικῆς Συνοδείας Αὐτοῦ.

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ Α Ω ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Gift of Bebe A Lafka

LIBRARY of the
PATRIARCH ATHENAGORAS
ORTHODOX INSTITUTE
at the GRADUATE

Miss Bebe Lafka
3531 Lakeshore Ave.
Oakland, Cal.

1/60

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, τῇ 5ῃ Ἰουλίου, 1949

Εὐλαβεστάτους Ἱερατικοὺς Προϊσταμένους
τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων
τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς:

Μερικοὶ τῶν Ἱερέων μας, μετατιθέμενοι εἰς ἄλλην Κοινότητα παραλαμβάνουν μαζύ των καὶ τὸ Ἅγιον Μῦρον καὶ ὅταν μεταβῇ εἰς τὴν τέως θέσιν των ὁ ἀντικαταστάτης δὲν εὑρίσκει Ἅγιον Μῦρον, ἀναγκαζόμενος κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ τηλεγραφῇ εἰς τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν δι' ἄλλην ποσότητα Μύρου.

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ καταστήσωμεν εἰς τοὺς τοιούτους Ἱερεῖς γνωστὸν ὅτι τὸ Ἅγιον Μῦρον ἀνήκει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ὄχι εἰς αὐτοὺς προσωπικῶς καὶ ἡ θέσις του εἶναι εἰς τὸ Ἱερὸν Ἀρτοφόριον ἢ εἰς τὴν προσκομιδήν.

Ἐπίσης τὸ Ἱερὸν Ἀντιμήνσιον ἀνήκει εἰς τὴν Κοινότητα καὶ κάθε Ἱερὸς Ναὸς ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἰδικόν του Ἱερὸν Ἀντιμήνσιον. Ἐὰν ἡ Κοινότης σας δὲν ἔχῃ τοιοῦτον γράψατε πρὸς τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν διὰ νὰ σᾶς στείλῃ.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ σᾶς γνωρίζομεν καὶ τὰ ἑξῆς:

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 16 παράγραφος 9 τοῦ Κανονισμοῦ Ἱ. Ναῶν καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς πρέπει τὰ νεοεκλεγόμενα Μέλη τῶν Διοικ. Συμβουλίων τῶν Κοινοτήτων μας νὰ δίδουν τὸν νενομισμένον ὅρκον, ἀπαγγελλόμενον ἀπὸ τὸν Ἱ. Προϊστάμενον καὶ ἐπαναλαμβανόμενον ἀπὸ τοὺς ὁρκιζομένους Συμβούλους.

Ἐπειδὴ εἶναι πιθανὸν εἰς μερικὰς Κοινότητας νὰ ἔχῃ λησμονηθῇ τὸ ἀκριβὲς κείμενον τοῦ ὅρκου τούτου, σᾶς παραθέτομεν κατωτέρω τοῦτο ὡς περιλαμβάνεται εἰς τὸν Εἰδικὸν Κανονισμὸν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς:

«Ὀρκίζομαι ἐπισήμως ὅτι θὰ εἶμαι πιστὸς εἰς τὸ Σύνταγμα, Διδασκαλίαν, Ἱεροὺς Κανόνας, Διοίκησιν, Πειθαρχίαν, Λατρείαν, Παραδόσεις, Ἤθη καὶ Ἔθιμα τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἰδιαιτέρως τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου, καὶ ὑπήκοος εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτῆς καὶ θὰ ἐνεργῶ πιστῶς καὶ εἰλικρινῶς τὸ ἀξίωμα τοῦ Σώματος τῆς ἐνορίας ἡμῶν, δι' ὃ ἐξελέγην, ἄνευ προκαταλήψεως εὐνοίας, ἢ ἐπηρείας, συμφώνως πρὸς τὴν καλλιτέραν πεῖραν καὶ τὰς γνώσεις μου. Θὰ ἀποχωρῶ δὲ τῆς θέσεώς μου, ὁσάκις καθῆκόν τι ἐκ τῶν ἀνατιθεμένων μοι συμβαίνει νὰ ἀντιβαίνῃ εἰς τὰς πεποιθήσεις μου, ἢ νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς δυνάμεις μου ἢ τὸν χρόνον ὃν δύναμαι νὰ διαθέσω, ἐκτὸς ἂν τὸ δεύτερον τοῦτο ἀναπληροῦται οὕτως ἢ ἄλλως ὑπὸ τῶν συναδέλφων μου καὶ εἶναι ἀνεκτὸν εἰς αὐτοὺς καὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχήν.»

Μετ' εὐχῶν καὶ ἀγάπης
† Ὁ Νύσσης ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, τῇ 6ῃ Ἰουλίου, 1949

Εὐλαβεστάτου Ἱερατικοὺς Προϊσταμένους
καὶ Ἐντιμότατα Διοικ. Συμβούλια
τῶν Ὀρθ. Ἑλλην. Κοινοτήτων τῆς
Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς

Ἀγαπητοί:

Πολλοὶ διὰ πολλοὺς σκοπούς, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, περιέρχονται τὰς Κοινότητάς μας κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ κάμνουν ἐράνους διὰ διαφόρους σκοπούς. Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν φέρουν καὶ γράμματα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς μας τὰ ὁποῖα εἶχον δοθῇ εἰς αὐτοὺς πρὸ πολλῶν ἐτῶν.

Ἐπειδὴ ἔχουν λάβει χώραν μερικαὶ ἀταξίαι, ἀναγκαζόμεθα νὰ συστήσωμεν εἰς σᾶς, ὅπως μὴ δίδητε συνεργασίαν καὶ βοηθήματα εἰς ἀνθρώπους Κληρικοὺς ἢ Λαϊκούς, οἱ ὁποῖοι δὲν φέρουν συστατικὰ γράμματα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς δεόντως κεκυρωμένα.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ σᾶς γνωρίζομεν ὅτι συστατικὰ τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν τυχὸν εἰς αὐτοὺς ἐκ μέρους τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ὑπὸ παλαιὰν ἡμερομηνίαν, πρὸ τοῦ ἔτους 1948, δὲν θὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν.

Μετ' εὐχῶν καὶ ἀγάπης
† Ὁ Νύσσης ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τῇ 6ῃ Ἰουλίου 1949

Εὐλαβεστάτους Ἱερατ. Προϊσταμένους καὶ
Ἐντιμ. Διοικ. Συμβούλια τῶν Ὀρθ. Ἑλληνικῶν
Κοινοτήτων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Ἀγαπητοί:

Περιῆλθεν εἰς τὴν ἀκοήν μας ὅτι εἰς μερικὰς Κοινοτικὰς συγκεντρώσεις ἢ ἐκδρομὰς Κοινοτικάς, μερικοὶ τῶν χριστιανῶν μας ἐπιδίδονται εἰς τυχηρὰ παιγνίδια κάποτε δὲ καὶ εἰς χαρτοπαικτικὰς ἀσκήσεις.

Εὐχόμεθα νὰ μὴ εἶναι ἀληθινὴ ἡ πληροφορία. Πάντως ὅμως ἐπιθυμοῦμεν νὰ τονίσωμεν ὅτι αἱ Ἐκκλησίαι δὲν θέλουν τοιαύτας οἰκονομικὰς ἐνισχύσεις καὶ ὁ καλὸς Χριστιανὸς δὲν θέλει παράνομα κέρδη ἢ παρανόμους δωρεάς.

Παρακαλοῦμεν ὅπως οἱ Ἱερατ. Προϊστάμενοί μας εἰς τὸ τέλος ἑκάστης Θείας Λειτουργίας ἐπί τινας Κυριακὰς ἀναπτύξωσι τὸ σημεῖον αὐτὸ δεόντως καὶ τονίσωσι συνάμα καὶ τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον θὰ προσγίνῃ εἰς τὴν Ὁμογένειαν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας ἐὰν τυχὸν συμβῇ ποτὲ νὰ καταγγελθῇ εἰς τὰς ἐνταῦθα Κυβερνητικάς μας Ἀρχὰς ὅτι εἰς κάποιαν συγκέντρωσιν ἢ ἐκδρομὴν Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος ἔλαβον χώραν τυχηρὰ παιγνίδια ἢ χαρτοπαιξίαι.

Μετ' εὐχῶν καὶ ἀγάπης
† Ὁ Νύσσης ΓΕΡΜΑΝΟΣ

NEW YORK
CHURCH SUPPLY inc.

ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ:

Μὲ πολλὴν τέχνην ραμμένα καὶ καλῶς ἐφαρμόζοντα Βυζαντινὰ Ἄμφια. Ἔχομεν ἐπίσης ὑφάσματα μὲ τὸν πῆχυν, παντὸς εἴδους γαρνιτοῦρες, καὶ διατηροῦμεν δωρεὰν ὑπηρεσίαν κοπτικῆς, δίδοντες εἰς ὑμᾶς εὐχαρίστως ὑποδείξεις πρὸς κατασκευὴν τῶν Ἀμφίων σας.

Γράψατε διὰ δείγματα καὶ τιμάς.

N. Y. CHURCH SUPPLY inc.
KATHERINE IVANYI, Proprietor
198 BROADWAY NEW YORK, N. Y.
BArclay 7-5964

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΕΤΟΣ ΙΕ'. 'Αριθ. 340 Διευθυντής: 'Αρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ Θ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1949

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Παραθέτομεν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ «'Ορθοδόξου Παρατηρητοῦ» πρὸς τὸν «'Εθνικὸν Κήρυκα», δημοσιεύσαντα ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ σκέψεις τὰς ὁποίας δὲν ἐξέφρασεν ὁ Πατριάρχης Παναγιώτατος 'Αθηναγόρας.

Πρὸς τὸν 'Αξιότιμον Διευθυντὴν
τοῦ «'Εθνικοῦ Κήρυκος» κ. Μ. Μαρκέτον
'Ενταῦθα

Κύριε Διευθυντά:

'Ανέγνωσα μετὰ πολλῆς προσοχῆς τὸ Κύριον "Αρθρον τοῦ «'Εθνικοῦ Κήρυκος» τῆς 14ης 'Ιουλίου τιτλοφορούμενον «Σφάλλει ὁ Πατριάρχης εἰς τὸ 'Εκπαιδευτικόν». 'Επιτρέψατέ μοι νὰ διαφωνήσω πρὸς ὅσα κυρίως ἀποδίδετε ὅτι διετύπωσεν ὁ Πατριάρχης περὶ τῶν 'Ημερησίων Σχολείων.

Γνωρίζω ἀρκετὰ καλὰ τὰς ἀπόψεις τοῦ Πατριάρχου τὰς σχετικὰς μὲ τὸ ἐκπαιδευτικόν μας ζήτημα, ἀλλὰ καὶ παρηκολούθησα μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ ἐκράτησα σημειώσεις τοῦ λόγου τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν ἀποχαιρετῶν τὴν 'Ομογένειαν.

'Ο Πατριάρχης δὲν ἔπαυσε προτρέπων τοὺς 'Ομογενεῖς, ἰδίως τῶν μεγάλων κέντρων, ὡς τοῦ Σικάγου, τοῦ 'Αγίου Φραγκίσκου, τοῦ Ντιτρόϊτ, τῆς Βοστώνης, τῆς Φιλαδελφείας, τῆς Οὐασιγκτῶνος, τῆς Νέας 'Υόρκης κλπ., νὰ ἱδρύσουν 'Ημερήσια Σχολεῖα.

Ἡ πηγὴ ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀντλεῖτε τὴν Πατριαρχικὴν γνώμην εἶναι ἀμφιβόλου γνησιότητος. Πρῶτον διότι ὁ στενογραφήσας τὸν λόγον τοῦ Πατριάρχου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἔκαμε λάθη καὶ νὰ μὴ διετύπωσεν ἀνακριβείας. Διὰ τοῦτο καὶ θὰ ἔπρεπε, ὡς προφορικῶς ὑπέδειξα πρὸς τὸν Δόκτωρα Καλλίμαχον, νὰ διώρθωνε πρῶτον τὸν λόγον Του ὁ Πατριάρχης καὶ ἔπειτα νὰ ἐδίδετο εἰς δημοσιότητα. Δεύτερον εἰς τὸ πρὸς τὸν «'Ορθόδοξον Παρατηρητὴν» ἀποσταλὲν ἀντίγραφον τοῦ στενογραφηθέντος λόγου δὲν περιέχεται ὁ χαρακτηρισμός, τὸν ὁποῖον τὸ Κύριον "Αρθρον τῆς 'Εφημερίδος ὑμῶν ἔθηκεν εἰς τὸ στόμα τοῦ Πατριάρχου.

'Ο Πατριάρχης δὲν εἶπε «ρητῶς», ὡς γράφετε, ὅτι «δὲν εἶναι ἀναγκαῖα τὰ 'Ημερήσια 'Ελληνικὰ 'Εκπαιδευτήρια». Κάθε ἄλλο. Νομίζω ὅτι τὸ τοιοῦτον ἀποτελεῖ ἀδικίαν κατ' 'Εκείνου ὅστις ἴσως ὑπὲρ πάντα ἐμόχθησε διὰ τὴν διάδοσιν τῆς 'Ελληνικῆς γλώσσης ἐν 'Αμερικῇ. "Ισως οὐδεὶς ἄλλος γνωρίζει τὸ ἐκπαιδευτικόν μας πρόβλημα ἐν 'Αμερικῇ ὅσον 'Εκεῖνος. Δὲν τὸ γνωρίζει δὲ ἐξ ἐπιστολῶν καὶ ἐξ ἀνταποκρίσεων. "Εζησε μὲ τὸ πρόβλημα αὐτὸ εἰς τὴν 'Αμερικήν. Τὸ γνωρίζει ἐξ ἰδίας παρατηρήσεως. "Εχει περιέλθει πολλάκις τὴν ἀχανῆ μας χώραν ἐπισκεπτόμενος τὰς Κοινότητας. 'Εγνώρισε πρόσωπα καὶ πράγματα. 'Εμελέτησε τὰς δυναμικότητας τῶν Κοινοτήτων μας καὶ εἶδεν ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ γίνῃ εἶναι ἡ βελτίωσις τῶν ὅρων τῆς λειτουργίας τῶν 'Απογευματινῶν Σχολείων.

Καὶ τίθεται τὸ ἐρώτημα: Εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχωμεν παντοῦ 'Ημερήσια Σχολεῖα; 'Απάντησιν μᾶς δίδει ἡ ἔλλειψίς των καὶ εἰς τὰ μεγάλα ἀκόμη κέντρα. Διὰ ποῖον λόγον; "Ελλειψις κτιρίων. Τὸ ζήτημα εἶναι δηλαδὴ οἰκονομικόν. 'Ο Πατριάρχης εἰς τὸν λόγον Του εἶπε τὰ ἑξῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου: «'Οφείλομεν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην εἰς τὰ 'Ημερήσια Σχολεῖα. 'Αλλὰ μίαν πληροφορίαν θετικήν. Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἔχωμεν πολλὰ 'Ημερήσια Σχολεῖα. Ξέρετε πόσα ἔχομεν; 'Επτὰ ὅλα καὶ τρία εἰς τὴν 'Αργεντινήν. Αὐτὰ εἶναι τὰ 'Ημερήσια Σχολεῖα. Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἔχωμεν 'Ημερήσια Σχολεῖα εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας διότι δὲν ἔχομεν κτίρια. Ἡ ἵδρυσις καὶ ἡ λειτουργία τῶν 'Ημερησίων ἔγκειται εἰς τὸ ζήτημα τῆς εὐρωστίας τῶν Κοινοτήτων καὶ τοῦτο τὸ ζήτημα θὰ λυθῇ ἐὰν ὅλοι γίνουν μέλη τῆς 'Εκκλησίας. Τί χρειάζεται ἑπομένως; Νὰ ἐνισχύσωμεν ἀκόμη περισσότερον τὸ 'Απογευματινὸν Σχολεῖον ποὺ ἔχομεν εἰς τὴν διάθεσίν μας. Νὰ ἐνισχύσωμεν τὸν 'Αγιον Βασίλειον νὰ μᾶς δώσῃ τὶς καινούργιες δασκάλες.»

'Εκ τούτων δὲν καταφαίνεται οὔτε συνεκδοχικῶς ὅτι ἐχαρακτήρισεν ὁ Πατριάρχης τὰ 'Η-

μερήσια Σχολεῖα ὡς μὴ ἀναγκαῖα. Ἐκτὸς ἐὰν ὁ «Ἐθνικὸς Κήρυξ» κατέχει ἄλλο ἀντίγραφον τοῦ Πατριαρχικοῦ λόγου. Ὁ γράφων ἤντλησε τὰς σκέψεις τοῦ Πατριάρχου ἐκ τοῦ στενογραφηθέντος ἀντιγράφου ὅπερ ἀπέστειλε πρὸς τὸ Γραφεῖον τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ» ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Χ. Χριστοδούλου, ὅστις ὡς μοὶ εἶπεν ἀπέστειλεν ἀντίγραφα πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Πατριάρχην Ἀθηναγόραν, πρὸς τὸν Θεοφιλ. Ἅγιον Νύσσης καὶ πρὸς τὸν Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτην Β. Λόκην. Ὁ «Ἐθνικὸς Κῆρυξ» θὰ ἔπρεπε νὰ δημοσιεύσῃ ἐκ τοῦ ἀντιγράφου ὅπερ ἔχει τὴν περικοπὴν ἐξ ἧς καταφαίνεται «ρητῶς» ὅτι ἐχαρακτήρισεν ὁ Πατριάρχης τὰ Ἡμερήσια Σχολεῖα ὡς μὴ ἀναγκαῖα. Νομίζω ὅτι αὐτὸ εἶναι δίκαιον. Ἐὰν δὲ ἐξ ἀντιθέτου δὲν ὑπάρχει αὐτὸς ὁ χαρακτηρισμὸς εἰς τὸν λόγον τοῦ Πατριάρχου, νὰ ἀνακαλέσῃ ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ὅσα ἐδημοσίευσε ξένα πρὸς τὴν σκέψιν τοῦ Πατριάρχου.

Παρακαλῶν ὅπως δημοσιευθῇ ἡ παροῦσα διατελῶ μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ βαθείας ἐκτιμήσεως.

Ὑμέτερος

Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ Θ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ
Διευθυντὴς τοῦ Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ

14 Ἰουλίου 1949.

Ἡ ἀπάντησις πρὸς τὴν ὡς ἄνω ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσεν ὁ Ἐθνικὸς Κήρυξ εἰς τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν Ἰουλίου 19 φύλλον του δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸ αἴτημα τῆς ἐπιστολῆς. Δὲν ἀποδεικνύει δηλαδὴ ἐκ τοῦ κειμένου, ὅπερ ἐδημοσίευσε, τοῦ στενογραφηθέντος λόγου τοῦ Πατριάρχου ὅτι ὁ Πατριάρχης εἶπεν ὅτι «δὲν εἶναι ἀναγκαῖα τὰ ἡμερήσια Ἑλληνικὰ Ἐκπαιδευτήρια». Τὰ ὑπόλοιπα δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουν. Εἶναι ἐλεύθερος νὰ γράφῃ καὶ νὰ φαντάζεται καὶ νὰ ἐκφράζεται καὶ νὰ χαρακτηρίζῃ ὡς θέλει. Ταῦτα.

ΤΟ ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΥ

Ἡ προσπάθεια τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Νέας Ὑόρκης εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ὁποίου θὰ λειτουργήσῃ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου Ἡμερήσιον Ἑλληνικὸν Σχολεῖον εἶναι ὄχι μόνον ἐπαινετὴ ἀλλὰ καὶ ἀξιοθαύμαστος. Ἡ Ὁμογένεια τῆς Νέας Ὑόρκης πρέπει νὰ δείξῃ τὴν εὐγνωμοσύνην της διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Σχολείου ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς. Ὁ ρέκτης πρόεδρος τοῦ Καθεδρικοῦ ἰατρὸς κ. Κρίτζαλης καὶ τὸ λοιπὸν Συμβούλιον μετὰ τοῦ Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου πατρὸς Β. Εὐθυμίου καὶ τοῦ πατρὸς Γ. Παπαδέα, ἔκαμαν ὅ,τι εἶναι δυνατόν. Ἡ Ὁμογένεια καλεῖται νὰ βοηθήσῃ.

Ἴσως εἶναι πείραμα αὐτὸ ποὺ κάνει ὁ Καθεδρικὸς Ναός. Θὰ φανῇ ἡ ἐπιτυχία τοῦ πειράματος ἀπὸ τὴν διάθεσιν ποὺ θὰ ἐπιδείξῃ ἡ Ὁμογένεια συντρέχουσα καὶ βοηθοῦσα. Ἐλπίζομεν τὸ πείραμα νὰ ἐπιτύχῃ. Προσευχόμεθα ἵνα οἱ Ἕλληνες γονεῖς ἀνέλθουν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς των καὶ ἀντιληφθοῦν τὴν σπουδαιότητα τοῦ πράγματος, παρέχοντες τὴν βοήθειάν των, ἀποστέλλοντες τὰ παιδιά των εἰς τὸ νέον Ἡμερήσιον, ποὺ ἀποκτᾷ ἡ Ὁμογένεια. Πολλὰ τοιαῦτα εἶναι ἀδύνατον νὰ ἔχωμεν. Ἀλλ' ὅσα ἔχομεν καὶ ὅσα εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργηθοῦν δέον νὰ λειτουργοῦν καλὰ καὶ νὰ προικισθοῦν μὲ τὰ βοηθήματά μας ὥστε ἡ ζωή των νὰ εἶναι μακρὰ καὶ ἡ καρποφορία των ἐπιβάλλουσα.

Αὐτὸ ἀκριβῶς φροντίζουν νὰ ἐπιτύχουν οἱ ταγοὶ τοῦ Καθεδρικοῦ μας Ναοῦ. Εἶναι ὅλοι των ἕνας καὶ ἕνας. Δυναμικοί. Εὐγενικοί. Ἀπόλυτα ἀφωσιωμένοι εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπήν μας. Φανατικοὶ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν καὶ ἀνάδειξιν τοῦ Καθεδρικοῦ μας Ναοῦ. Γεμᾶτοι ἐνθουσιασμὸν καὶ πίστιν εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας ὡς μέσου διαιωνίσεως τῶν γνωρισμάτων μας εἰς τὴν χώραν ταύτην.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ προσόντα των ταῦτα καὶ ἰδιαιτέρως τὴν γενναιοδωρίαν των ἐλπίζομεν ὅτι θὰ παρουσιάσουν τὸ Ἡμερήσιον τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ ὡς Σχολεῖον ἰσάξιον πρὸς τὰ Ἀμερικανικὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανισμοῦ καὶ λειτουργίας, καὶ ἀπὸ ἀπόψεως διδασκαλικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Ὁ θερμουργὸς ζῆλος τοῦ θαυμασίου Προέδρου Ἰατροῦ κυρίου Κριτσάλη καὶ τῶν ἄλλων παραγόντων τοῦ Καθεδρικοῦ πιστεύομεν ὅτι θὰ συντελέσῃ ὥστε ἡ προσπάθεια νὰ ἐπιτύχῃ καὶ νὰ γίνῃ ἔναυσμα ἐνθουσιασμοῦ εἰς ἄλλας Κοινότητας τῆς Νέας Ὑόρκης πρὸς παρομοίαν κίνησιν ὡς τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος καὶ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τῆς Ἀστορίας, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ ἀπόψεως πληθυσμοῦ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἔχουν ὄχι μόνον ἕνα ἀλλὰ καὶ δύο ἡμερήσια ἑκάστη.

Εἴθε ὁ Κύριος νὰ φωτίσῃ τὴν ὁμογένειάν μας ὥστε νὰ συντρέξῃ καὶ βοηθήσῃ τὸν Καθεδρικὸν εἰς τὴν ἐκπαιδευτικήν του ταύτην φωτεινὴν πρωτοβουλίαν, παρέχουσα οὕτω δείγματα τοῦ ἐνδιαφέροντός της διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικοῦ Σχολείου.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ

Θλιβερὰ σχέδια τῶν Ἀθέων κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀναφέρουν αἱ ἐφημερίδες ἐν Γερμανίᾳ. Ἡ ἐφημερὶς Kirchlicher Nachrichtendienst, τῆς Κολωνίας ἀναφέρει ὅτι ἡ Ρωσσία ἐν συνεργασίᾳ τῶν Δορυφόρων αὐτῆς Κρατῶν διεξάγει συστηματικὴν προπαγάνδαν καταρτίζουσα διὰ τὸ Κομμουνιστικὸν Κήρυγμα καθηρημένους Ἱερεῖς καὶ φοιτητὰς Θεολογ. Σχολῶν ἀρνηθέντας τὴν κλῆσίν των. Περὶ τοὺς 3,000 τοιοῦτοι ἔχουν ἤδη ἐκπαιδευθῇ εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ ἀπεστάλησαν εἰς τὰς Δυτικὰς χώρας πρὸς προπαγάνδαν. Ἐν Βουδαπέστῃ οἱ πράκτορες

οὗτοι ἐκπαιδεύονται παρακολουθοῦντες μαθήματα ἐπὶ ἓξ μῆνας μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ὁποίων ἀποστέλλονται εἰς τὰ Δυτικὰ Κράτη ὅπου ἐμφανίζονται ὡς «πρόσφυγες ἱερεῖς». Κατὰ τὰς ἐκ Γερμανίας εἰδήσεις, εἷς τῶν Ἱερέων τούτων, τοῦ γλυκοῦ νεροῦ, συνελήφθη εἰς τὴν Βιέννην. Εἰδικὸν τμῆμα τῆς Κόμινφορμ ὀνομαζόμενον Ντέσινφορμ ἱδρύθη μὲ σκοπὸν τὴν παρακολούθησιν τῶν διεθνῶν θρησκευτικῶν ὑποθέσεων. Ἀφιερώνει ποσὰ χάριν τῶν οὕτω κληθέντων Προοδευτικῶν Χριστιανῶν καὶ τῶν θρησκευόντων Κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ χρησιμοποιοῦνται ὡς ὄργανα διαδόσεως τῆς ἐρυθρᾶς ἰδεολογίας. Ἡ Ντέσινφορμ λέγεται ὅτι διατηρεῖ τέσσαρας Σχολὰς ὅπου ἐκπαιδεύει τοὺς πράκτοράς της. Μίαν εἰς τὸ Ζβίνινγκραντ, προάστειον τῆς Μόσχας, διὰ καταρτισμὸν πρακτόρων διὰ τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας καὶ τὸν Καναδᾶν· ἑτέραν εἰς τὴν Φεοδοσίαν τῆς Κριμαίας διὰ ἐργασίαν εἰς τὴν Γαλλίαν, Ἱσπανίαν καὶ τὰς Λατινικὰς χώρας τῆς Ν. Ἀμερικῆς. Ἄλλην εἰς τὴν Κωνστάντσαν τῆς Ρουμανίας διὰ ἐργασίαν ἐν Παλαιστίνῃ, καὶ τὴν τετάρτην εἰς τὴν Σιγούλντα τῆς Λατβίας πρὸς ἐργασίαν εἰς τὰ Σκανδιναυϊκὰ Κράτη, τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κατὰ τῆς θρησκείας πόλεμος ἐπεκτείνεται. Ἡ ἐφημερὶς τοῦ Στάλινγκραδ ἐπὶ παραδείγματι ἀναφέρει ὅτι, «Θὰ ἦτο λάθος νὰ νομίζωμεν ὅτι ἐτελειώσαμεν τὰς ὑποθέσεις μας μὲ τὴν θρησκείαν καίτοι μεγάλη πρόοδος ἐσημειώθη εἰς τὴν μάχην κατὰ τῆς ἐπιδράσεως αὐτῆς». Ἡ Πράβδα τῆς Νεολαίας, Κομσομοσλάγια Πράβδα, εἰς κάθε περίστασιν ὁμιλεῖ κατὰ τῆς θρησκείας καὶ προτρέπει τὴν νεολαίαν νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ κάθε θρησκευτικὴν πρᾶξιν. Ὅλα αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα εἶναι γεγονότα τὰ ὁποῖα ἀναμφιβόλως δὲν διαφεύγουν ἀπὸ τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Ρωσσίᾳ, οἱ ὁποῖοι λησμονήσαντες τοὺς ἀγῶνας τοῦ Πατριάρχου Τύχωνος καὶ ἐν μέρει τοῦ Σεργίου, ἐσυνθηκολόγησαν μὲ τοὺς Κομμουνιστὰς τὴν συνθήκην τῆς καταισχύνης καὶ ἐγέμισαν τὴν ἱστορίαν τῆς Ὀρθοδόξου ,Ἐκκλησίας μὲ σελίδας ἀφορήτου καὶ ἀπιστεύτου ἐνοχῆς.

Ὑπάρχουν βεβαίως ἀπόψεις τινὲς συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας ἡ πολιτικὴ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων τῆς Ρωσσίας εἶναι Οἰκονομική. Ἐξαγοράζεται τὸν καιρὸν βλέπουσα τὴν πονηρίαν τῶν ἡμερῶν. Ἀλλ' ἡ οἰκονομία δὲν εἶναι ἀπεριόριστος καζουϊσμός. Ὡς τὴν ἐκλαμβάνει τὸ πνεῦμα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἡ Οἰκονομία δὲν ἐξέρχεται τῶν ὁρίων τῆς πίστεως καὶ τῆς ἠθικῆς διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν θρησκείαν συνταυτιζομένη μὲ ἀπόψεις ἄντικρυς ἀντιθέτους πρὸς τὸ Εὐαγγέλιον καὶ πεποιθήσεις ποὺ ὄχι μόνον δὲν ἔχουν οὐδεμίαν σχέσιν πρὸς τὴν χριστιανικὴν πίστιν, ἀλλὰ καὶ προσπαθοῦν νὰ τὴν ἐξαφανίσουν. Βεβαίως δὲν θὰ τὸ ἐπιτύχουν. Εἶναι ὅμως θλιβερὸν τὸ γεγονὸς ὅτι παρουσιάζονται ἀρχηγοὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ συμμαχοῦντες μετὰ τῶν ὀργάνων τοῦ ἀντιχρίστου προδίδοντες τοὺς ἀγῶνας τοῦ ποιμνίου των καὶ τῶν προκατόχων των.

Ὁ Ἀμερικῆς Τιμόθεος

Σημ. Ο.Π. Καταχωροῦμεν, ἀδείᾳ τοῦ συγγραφέως, τὸ κάτωθι ἄρθρον, δημοσιευθὲν εἰς τὸν Ἐθνικὸν Κήρυκα, διότι νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ξαναδιαβασθῇ ἀπὸ τὴν Ὁμογένειαν, ἡ ὁποία ἐντὸς ὀλίγου θὰ ὑποδεχθῇ ὡς Ἀρχιεπίσκοπόν της τὸν Σεβ. Τιμόθεον, τοῦ ὁποίου τὴν προσωπικότητα δύναται νὰ ἐννοήσῃ εὐκολώτερον ἀπὸ ὅσα ἐκθέτει θαυμασίως εἰς τὸ κατωτέρω ἄρθρον του ὁ κ. Κ. Μπαστιᾶς.

Θέλω νὰ μὲ παρακολουθήσῃ ὁ ἀναγνώστης μου στὴν ἀφήγησι μιᾶς ἀγνώστου σελίδος τῆς ἐθνικῆς μας ἱστορίας.

Ἤμεθα ἀκόμη στὸν πρῶτο παγκόσμιο πόλεμο. Ἔτος 1917 ἂν μπορῇ νὰ ὀνομασθῇ σωτήριο. Τὰ στρατεύματα τοῦ Γερμανοῦ στρατάρχου Μάκενσεν εἶχαν εἰσβάλει ἀκάθεκτα στὴ Ρουμανία καὶ ὁ Ρουμανικὸς στρατὸς ὑποχωροῦσε πρὸ τῶν συντριπτικῶς ἰσχυροτέρων γερμανικῶν δυνάμεων. Ἕνα πρωῒ πρὶν ἀκόμη καλὰ χαράξῃ ἡ αὐγὴ ὅλοι οἱ δρόμοι τοῦ Βουκουρεστίου καὶ ὅλα τὰ δημόσια κτίρια εἶχαν καταληφθῇ ἀπὸ τὰ γερμανικὰ στρατεύματα. Ὁ πληθυσμὸς πανικόβλητος εἶχε κλεισθῇ στὰ σπίτια του καὶ μόνο τὴν πόρτα τοῦ πρεσβυτερείου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Βουκουρεστίου κτυποῦσε μιὰ γυναῖκα ποὺ κρατοῦσε μιὰ βαλίτσα. Τὸ πρόσωπό της εἶχε ὅλη τὴν ἐναγώνια ἔκφρασι ἐκείνων τῶν φοβερῶν στιγμῶν καὶ ὁ μόνος ἤρεμος, μὲ ἀσκητικὴ γαλήνη στὴν ἔκφρασι ἦταν ὁ αἰδεσιμώτατος Τιμόθεος, ἐφημέριος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Βουκουρεστίου ποὺ τῆς ἤνοιγε τὴν πόρτα. Ἡ ἐπισκέπτρια τοῦ ἦταν ἄγνωστη, μιὰ ρουμανὶς σύζυγος Ρουμάνου στρατηγοῦ, ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο μὲ τὰ στρατεύματα στὴ γραμμὴ ὑποχωρήσεως...

—Αἰδεσιμώτατε, τοῦ εἶπε ἡ ἐπισκέπτρια, ὅταν πέρασαν μέσα στὸ πρεσβυτέριο, ἔρχομαι νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μοῦ κρύψετε αὐτὴ τὴ μεγάλη στολὴ τοῦ ἀνδρός μου γιατὶ ἐξεδόθη διαταγὴ τὴ νύχτα νὰ παραδοθοῦν στὴν Κομαντατοὺρ ὅλες οἱ στρατιωτικὲς στολές, ξίφη, ὅπλα καὶ κάθε εἶδος στρατιωτικῆς ἐξαρτήσεως. Αὐτὴ εἶναι μιὰ ἱστορικὴ στολὴ ἐξαιρε-

τικῆς ἀξίας, ποὺ ἂν χαθῇ, ὅταν γυρίσῃ μὲ τὸ καλὸ ὁ ἄνδρας μου δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ τὴν ξανακάνῃ. Εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς μεγάλες ἀδυναμίες του καὶ γι' αὐτὸ θέλω νὰ τὴν περισώσω... Ἡ διαταγὴ λέγει ὅτι ὅποιος φωραθῇ νὰ κρύβῃ τέτοια εἴδη θὰ τιμωρῆται μὲ θάνατο... Ἐπειδὴ εἶμαι γυναῖκα στρατηγοῦ θεωρῶ σίγουρο ὅτι ὁπωσδήποτε θἀρθοῦν νὰ ἐρευνήσουν στὸ σπίτι μου καὶ θεωρῶ ἐπίσης βέβαιο ὅτι δὲν θἀρθοῦν ἐδῶ, γι' αὐτὸ προσφεύγω σὲ σᾶς ἂν θέλετε νὰ μὲ βοηθήσετε ... Ὕστερα ἕνας Ρουμᾶνος κληρικὸς μοῦ εἶπε πὼς εἶστε ὁ μόνος γενναῖος κληρικὸς ποὺ ὑπάρχει στὸ Βουκουρέστι, γι' αὐτὸ ἀπευθύνομαι σὲ σᾶς...

Ὁ αἰδεσιμ. Τιμόθεος ἐπῆρε τὴ στολή, τὴν ἔκρυψε καὶ εἶπε στὴν ἄγνωστη ἐπισκέπτρια νὰ μείνῃ ἀπολύτως ἥσυχη...

Στὸ πρεσβυτέριο ὁ Τιμόθεος δὲν ἦτο μόνος. Ὑπῆρχε καὶ ἕνας καθαριστὴς τῆς ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος ἐπίστευε ὅτι ἂν μείνῃ μόνος σὲ τόσο ἀνώμαλες ὧρες θὰ ἤλλαζε τὸ ἄστρο τῆς ζωῆς του. Καὶ χωρὶς πολὺ νὰ σκεφθῇ τὴν πρᾶξί του ἔστειλε ἕνα ἀνώνυμο γράμμα στὴν Κομαντατούρ. Τὴν ἑπομένη νύχτα εἰσέβαλε στὸ πρεσβυτέριο ἡ Γερμανικὴ ἀστυνομία, ἐρεύνησε τὰ πάντα, βρῆκε τὴ στολή, συνέλαβε τὸν Τιμόθεο, τὸν ἔρριξε στὴ φυλακὴ καὶ σὲ λίγες μέρες τὸν εἰσήγαγε νὰ δικασθῇ στὸ στρατοδικεῖο μὲ τὴν τρομερὴ κατηγορία τοῦ κατασκόπου ἐχθρικῆς δυνάμεως καὶ παραβάτου τῶν διαταγῶν τῶν ἀρχῶν κατοχῆς. Ἀφοῦ ὁ Τιμόθεος ὑπέστη βασανιστικὴ ἀνάκρισι γιὰ νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι δὲν ἐγνώριζε ἐστάθη ἐμπρὸς στοὺς κριτάς του ποὺ ἦσαν περισσότερο δήμιοι παρὰ δικασταὶ καὶ μὲ σπάνιο ἀνδρισμὸ καὶ χριστιανικὴ γαλήνη ἤκουσε τὴν καταδίκη του... Κατεδικάσθη εἰς θάνατον διὰ τουφεκισμοῦ μετὰ τὴν πιὸ συνοπτικὴ διαδικασία.

Ὁ Ἕλλην πρεσβευτὴς Ψύχας εἶχε ἀκολουθήσῃ τὴν Ρουμανικὴν κυβέρνησιν καὶ εἰς τὸ Βουκουρέστι εἶχε μείνῃ διὰ τὴν προστασίαν τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων, ὡς ἐπιτετραμμένος ὁ τότε πρῶτος γραμματεὺς τῆς πρεσβείας καὶ νῦν πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος στὴν Οὐάσιγκτων κ. Βασίλειος Δενδραμῆς. Χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν ἐπῆγε κατ' εὐθεῖαν στὸν Γερμανὸ στρατηγὸ καὶ ἐπὶ δύο ὥρας τοῦ ἐξέθεσε ὅτι ὅλο τὸ κατηγορητήριο ἦταν ἀβάσιμο, ὅτι ὁ Τιμόθεος δὲν εἶχε ποτέ του καμμίαν ἀνάμιξη στὴν πολιτική, ὅτι ἦταν κληρικὸς ἀφωσιωμένος στὸ ἀποστολικόν του ἔργον, ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἐπὶ τέλους κανένα ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον ὅτι διενήργει κατασκοπίαν. Ὁ στρατηγὸς ἀφοῦ ἤκουσε τὸν κ. Δενδραμὴν τοῦ εἶπε ξηρότατα:

—Προτιμοῦμε νὰ καταδικασθοῦν ἀδίκως δέκα ἀθῶοι παρὰ νὰ μᾶς ἐκφύγῃ ἕστω καὶ ἕνας ἔνοχος.

Πρὸ αὐτῆς τῆς νοοτροπίας ὁ κ. Δενδραμῆς, θέλων πάσῃ θυσίᾳ νὰ σώσῃ τὸν Τιμόθεον, ἐξελιπάρησε τὸν ἀρχηγὸν τῆς κατοχῆς νὰ μετατρέψῃ τοὐλάχιστον τὴν ποινὴν ὥστε καὶ εἰς τὰ χέρια των νὰ ἔχουν τὸν Τιμόθεον καὶ νὰ μὴ διαπράξουν τὸ ἀδίκημα τοῦ φόνου ἂν εἶναι ἀθῶος. Μετὰ ἐπανειλημμένας συναντήσεις καὶ συζητήσεις καὶ προσωπικὴν ἐγγύησιν τοῦ Ἕλληνος διπλωμάτου ἐπετεύχθη ἡ μετατροπὴ τῆς ποινῆς τοῦ Τιμοθέου σὲ ἰσόβια δεσμά.

Ἀλλὰ δὲν σταματᾷ ἐδῶ τὸ δρᾶμα. Τὴν ἡρωϊκὴν αὐτὴν μορφὴν τῆς ἀποδήμου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ὁ Γερμανὸς Διοικητὴς ἔστειλε νὰ ἐκτίσῃ τὴν ποινήν της εἰς τὸ φοβερώτερον στρατόπεδον καταναγκαστικῆς ἐργασίας στὴν Βουλγαρίαν. Ἔτσι ὁ Τιμόθεος σιδηροδέσμιος παρεδόθη μιὰ νύχτα στοὺς Βουλγάρους ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὑπέστη τόσα μαρτύρια ὥστε αἱ αἱμοπτύσεις νὰ εἶναι συχνότατες... Εὐτυχῶς ἡ συμμαχικὴ καὶ ἑλληνικὴ νίκη ἔθεσαν τέρμα εἰς τὸ μαρτύριόν του καὶ τοῦ ἔδωκαν τὴν δυνατότητά του ὄχι μόνον νὰ ἐπουλώσῃ τὶς ἀνοικτὲς πληγὲς τοῦ μαρτυρίου του, ἀλλὰ νὰ προσφέρῃ ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες εἰς τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν καὶ ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας καὶ ἀπό τινος ὡς Μητροπολίτης Ρόδου. Ἡ Μεγάλη αὐτὴ Μορφὴ ἐκλήθη διὰ τῆς ψήφου τῆς ἱεραρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου νὰ ποιμάνῃ τὴν Ἐκκλησίαν Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς. Ἡ ἐκλογή του εἶναι μία προνομιοῦχος θωπεία τῆς Θείας Προνοίας πρὸς τὸ Ἑλληνοαμερικανικὸν πλήρωμα καὶ ὁ ἀνερχόμενος σήμερον τὸν Θρόνον τῆς Ἀμερικῆς εἶναι ὁ ἄξιος ἀναμφισβήτητα διάδοχος τοῦ Μεγάλου Ἀθηναγόρα.

Δι' αὐτὸ ἔδωκα μίαν μόνον χαρακτηριστικὴν σελίδα τῆς ἱστορικῆς σταδιοδρομίας του ἐπιφυλασσόμενος νὰ ἐπανέλθω.

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ

VOL. XV. No. 340. — JULY 15, 1949
THE ORTHODOX OBSERVER
Established 1934
A semimonthly record of the work, the thought and the news of the Greek Orthodox Church in the U.S.A.
Published by
The Greek Archdiocese Publications Association
Rev. Athenagoras T. Kokkinakis, Editor
Editorial Offices:
10 East 79th St., New York 21, N. Y.
Publication Office:
293 Seventh Avenue, New York 1, N. Y.
Entered as second-class matter Nov. 21, 1934, at the Post Office at New York, N.Y. under the Act of March 3,1879.
SUBSCRIPTIONS
United States and Canada
For One year $3.00. — For two years $5.00.
Other countries $3.50 per year.
Fifteen Cents A Copy

Ο ΕΝΘΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ

Σημ. Ο. Π. Ἀναδημοσιεύομεν ἐκ τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐπισήμου ὀργάνου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὸν ἐνθρονιστήριον λόγον τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου μας, ἀπὸ τὴν προσεκτικὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὁποίου θὰ ὠφεληθοῦν οἱ ἀγαπητοὶ ἀναγνῶσται τοῦ Περιοδικοῦ μας.

«Ἀναστάς, πορεύου σὺν αὐτοῖς, μηδὲν διακρινόμενος.» (Πράξ. 1, 20)

Οὕτως ἤκουσα εὐλαβῶς καὶ οὕτως ἡρμήνευσα, τολμήσας, τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀδελφοί, ὡς ἐλαλήθη μοι διὰ τῶν ὑμετέρων αἰσθημάτων, ἐκδηλώσεων καὶ διὰ τῆς ψήφου.

Δὲν διαφεύγει με ἡ κρισιμότης τῆς σημερινῆς περιόδου, ὡς τῆς τραγικωτέρας ἴσως καθ' ὅλην τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν. Τὴν δ' ἐμὴν σμικρότητα γνωρίζων καλῶς ἀνομολογῶ καὶ ἐπισήμως καὶ πρωτίστως σήμερον, ὅταν μόλις πρὸ ὀλίγου ἡ Ἱ. Εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἐκήρυξεν, ἅπαξ ἔτι, τὴν ἁγιότητα καὶ τὸ ὕψος τοῦ Ἱεροῦ τούτου Θρόνου.

Ἀλλ' ἀπεδεξάμην τὴν ὑμετέραν πρόσκλησιν ἐπὶ τὴν διακονίαν ταύτην. Καὶ νῦν εὑρισκόμενος ἐν μέσῳ ὑμῶν, ἵνα συμπορευθῶ μετὰ πάντων ὑμῶν ἀνεξαιρέτως, ἀτενίζω πρὸς τὸν οὐρανὸν ταπεινῶς καὶ συντετριμμένος τὴν ψυχὴν αἰτοῦμαι σήμερον πρὸ παντὸς σύνεσιν νοὸς καὶ καρδίας χῦμα.

Εὐχαριστίας θερμὰς ἀπευθύνω πρὸς πάντας ὑμᾶς, Ἀδελφοί, τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν σεβασμίαν καὶ γεραρὰν τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν τοῦ Πανσέπτου Θρόνου Χορείαν, πρὸς τὸ Τίμιον Πρεσβυτέριον, τὴν ἐν Χριστῷ Διακονίαν, τὴν Τροφὸν Ἱερὰν Θεολογικὴν Σχολήν, τοὺς Ὀφφικιούχους καὶ πάντας τοὺς ἐν τῇ Πατριαρχικῇ Αὐλῇ, τὸν Τύπον, τοὺς Ἐπιστήμονας, Καθηγητὰς καὶ Διδασκάλους, τοὺς Ἐπιχειρηματίας, τοὺς Ἐργάτας καὶ τὸ ἐν γένει εὐσεβὲς Πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀδελφικὸν ἀπευθύνω ἀσπασμὸν πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα τὸν Πατριάρχην πρ. Κωνσταντινουπόλεως καὶ Πρόεδρον Ἐφέσου κ. Μάξιμον, λυπούμενος, ὅτι δὲν ἔχομεν αὐτὸν ἐν μέσῳ ἡμῶν, καὶ εὐχόμενος ταχεῖαν τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πολυτίμου αὐτοῦ ὑγείας.

Γονατίζω ἐπὶ τῶν μνημάτων τῶν ἀειμνήστων Προκατόχων μου, καὶ πάντων τῶν ἐνταῦθα κεκοιμημένων καὶ ἀναπαυομένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἀλλ' ἀληθῶς δὲν εὑρίσκω λόγους ἐπαρκεῖς πρὸς ἔκφρασιν εὐχαριστιῶν μετὰ βαθυτάτης ἐκτιμήσεως καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον καὶ εὐκλεᾶ Πρόεδρον ἡμῶν Ἰσμὲτ Ἰνονού, τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν καὶ ὁλόκληρον τὸν γενναῖον Τουρκικὸν Λαόν, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου καὶ ἐγὼ ἐγεννήθην καὶ ἔζησα ἡμέρας εὐτυχεῖς.

Ἐξ ἄλλου εἶναι πολὺ φυσικὸν νὰ στρέψω τὴν ὥραν ταύτην εὐγνώμονα σκέψιν καὶ πρὸς τὴν Χώραν, ἐξ ἧς μόλις ἀφικόμην, τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, τὸν Καναδᾶν καὶ ὁλόκληρον τὴν Ἀμερικήν. Εἶναι ἡ Χώρα, ἥτις ἐπύργωσε τὰς τέσσαρας ἐλευθερίας διὰ τὸν ἑαυτόν της καὶ διὰ τοὺς ἄλλους λαούς. Ἐκεῖ ἐφιλοξενήσαμεν ἐκλεκτοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Τουρκικῆς διανοήσεως, τοῦ Τύπου, τὸν Ἀρχιστράτηγον τοῦ Τουρκικοῦ Στρατοῦ. Ἔχομεν ἐκεῖ ἀρίστους διπλωμάτας. Ἡ εὔνοια τοῦ Προέδρου Τρούμαν, ὅπως ἀποστείλῃ με ἐνταῦθα διὰ τοῦ ἰδιαιτέρου του ἀεροπλάνου, εἶναι μία ἀπόδειξις ἀκόμη τῆς ἀγάπης του πρὸς τὴν ἀγαπητὴν ἡμῶν χώραν, τὴν Τουρκίαν.

Ἐκεῖ ἀνθεῖ ὁμογενὲς στοιχεῖον ἁπλωμένον εἰς ὅλην τὴν ἤπειρον καὶ θαυμαστῶς ὠργανωμένον. Οἱ παριστάμενοι ἐν μέσῳ ὑμῶν ἀκόλουθοί μου εἶναι τρανὴ ἀπόδειξις τῆς ἀφοσιώσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ κομισταὶ διαβεβαιώσεως ὅτι θὰ παραμείνῃ εἰς αἰῶνα παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτῆς καὶ θὰ φέρῃ εἰς πέρας ἣν ἔλαβε ἀπόφασιν, νὰ ἀνοικοδομήσῃ τὴν καταστραφεῖσαν πατριαρχικὴν Στέγην.

Ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις ἀκούσας τὸ πρόσταγμα τοῦ Κυρίου καὶ νῦν ἱστάμενος ἐπὶ τῆς σκοπιᾶς ταύτης, ἐπικαλοῦμαι τὴν εὐμένειαν ὑμῶν ὅπως ἀναπτύξω δι' ὀλίγων ὑπὸ ποίας διατελεῖ ὁ κόσμος σήμερον συνθήκας, καὶ πρὸς ποῖον ἀντικειμενικὸν σκοπὸν θὰ συμπορευθῶ μετὰ πάντων ὑμῶν καὶ δὴ μετὰ τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας.

Μελετῶντες εὑρίσκομεν μετὰ φρίκης τὴν ἀνθρωπότητα ἀλληλοσπαρασσομένην ἀπὸ αἰώνων ἀπεράντων, τὴν δὲ ἱστορίαν τῶν λαῶν ἀπαρτιζομένην ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ πολεμικὰς ἀφηγήσεις, κατὰ τὰς ὁποίας αἱ περίοδοι τῆς εἰρήνης φαίνονται ὡς ἐπεισόδια πρόσκαιρα καὶ φευγαλέα. Εἰς τὰς κοινωνίας, ἀναστατώσεις διαρκεῖς. Μίση μεταξὺ τῶν τάξεων καὶ πάλη συνεχής. Πάθη θρησκευτικά, ἐμφύλιοι σπαραγμοί, κρίσεις οἰκονομικαί, συγκρούσεις συμφερόντων, ἐμπόρια εἰδεχθῆ, στερήσεις, ἐγκλήματα, κακοδαιμονία. Καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας καὶ τὰ ἄτομα ἐπὶ μέρους, πόσαι τραγῳδίαι καὶ πόθοι καὶ ὁρμαί; Καὶ ἔπειτα ἀδυναμίαι, ἀθλιότητες, τύψεις συνειδότος, διάψευσις ἰδανικῶν, ἔλλειψις θάρρους πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς ἁμαρτίας καὶ διάπραξιν τῆς ἀρετῆς. Ἀσθένειαι, μαρασμοί, τὸ θέρισμα τοῦ θανάτου, καὶ τέλος ἡ ἀνησυχία διὰ τὴν πέραν τοῦ τάφου ζωήν. Πόσοι δὲ ἐξ ἄλλου δὲν ἐπεκαλέσθησαν τὸν ἄνωθεν φω-

τισμόν, καὶ δὲν ἐπείνασαν ἀλήθειαν καὶ δὲν ἐδίψασαν δικαιοσύνην καὶ δὲν ἐπεζήτησαν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ δὲν ὑπέστησαν θλίψεις καὶ διωγμοὺς διότι ἠθέλησαν νὰ ζήσωσι εὐσεβῶς;

Ὢ! Μὴ ἀρνηθῆτε τοῦτο, ἀγαπητοί, διότι πρόχειρον ἔχομεν τὴν ἡμετέραν ἐποχήν. Καὶ ἀληθῶς. Ἡ ἀνησυχία τῶν ἐσχάτων τούτων ἡμερῶν ἔφθασεν εἰς τὰ ὅρια τῆς τρέλλας. Θρησκευτικοὶ ἡγούμενοι καὶ ἄρχοντες πολιτικοί, φιλόσοφοι καὶ κοινωνιολόγοι, ἱεροκήρυκες καὶ δημοσιογράφοι, καθηγηταὶ καὶ συγγραφεῖς, δὲν εὑρίσκουν ἀρκετὰ χρώματα μελανά, ἵνα διαζωγραφήσωσι τὴν κατάστασιν τοῦ κόσμου, ἔκφρονες διὰ τὸ παρὸν καὶ ἀνάστατοι διὰ τὸ μέλλον.

Θὰ ἠθέλατε νὰ ἀκούσητε μερικὰς φωνὰς ἀπηλπισμένας;

Γνωρίζομεν, λέγει τις, ὅτι ἡ κοινωνία ἡμῶν καὶ ὁ πολιτισμὸς διατρέχουσι κινδύνους. Οἱ ἄνθρωποι καὶ σήμερον δὲν καθώρθωσαν νὰ μάθωσι διὰ ποῖον σκοπὸν εὑρίσκονται ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Τὸ ἐναγώνιον ἐρώτημα τὸ ὁποῖον ἀνέκαθεν ἐδίδετο εἰς τὸν ἄνθρωπον μένει ἀκόμη ἀναπάντητον. Γνωστὸς φιλόσοφος καὶ ἱστορικὸς βλέπει ὅτι ἡ κρίσις ἀπειλεῖ ὡς κατακλυσμὸς νὰ πλήξῃ ἀδιακρίτως ἅπασας τὰς χώρας μετὰ τοιαύτης πρωτοφανοῦς ὀξύτητος καὶ ὁρμῆς, ὥστε νὰ ἀπασχολῇ τὰς κυβερνήσεις, τοὺς ἐπιστήμονας, τοὺς λαούς. Αὐτὴ ἡ νέα ἰδεολογία δὲν εἶναι παρὰ μία φάσις τῆς κρίσεως ταύτης καὶ οὐδεὶς λόγος σοβαρᾶς ἀνησυχίας θὰ ὑπῆρχεν, ἂν μία μόνον χώρα κατετρύχετο ἐξ αὐτῆς, οἱ δὲ ὑπόλοιποι λαοὶ διετέλουν ἐν εἰρήνῃ. Ἀλλ' ἡ κρίσις ἔχει τοιαύτην ἔκτασιν προσλάβει, ὥστε νὰ εὑρίσκωμεν αὐτὴν παγκόσμιον καὶ ἀποφασιστικὴν δι' ὁλόκληρον τὸν πολιτισμὸν ἡμῶν, μὲ ἀπειλὴν καὶ διὰ τὰ εὐτυχῆ θεωρούμενα μέρη τοῦ κόσμου.

Ἐκ τούτου περιβαλλόμεθα ὑπὸ χάους. Κυριαρχεῖ καὶ πάλιν παραλήρημα μανίας καταδιώξεως. Ὑπάρχουσι λαοὶ μισοῦντες σήμερον ἑκατονταπλασίως καὶ ἀπειλοῦντες τοὺς γείτονας αὐτῶν δι' ἐξαφανισμοῦ. Αἱ ἀντιθέσεις μεταξὺ τῶν τάξεων ἐπιτείνονται ἐπικινδύνως. Ἀστάθειαι πολιτικαί, ἐσωτερικαὶ ἀνωμαλίαι, πληθωρισμὸς νέων παρασιτικῶν ἐπαγγελμάτων, συγκέντρωσις εἰς τὰς πόλεις. Ἡ λαίμαργος ἀνάγκη τῆς ἐπιδείξεως καὶ τῆς ἀσωτείας ἐγέννησε τὴν ἔνδειαν τοῦ ἀναγκαίου. Ὁ κνησμὸς τῆς ἡδονῆς ἔγινε τυραννικός. Ἡ φρενῖτις τοῦ πλουτισμοῦ ἐπέφερεν ὀλέθρους. Ἡ πνευματικὴ ἀναρχία ζητεῖ νὰ καταρρίψῃ τὰς αἰωνίους ἀρχὰς καὶ ἀληθείας. Ἡ οἰκογένεια τρίζει τὰ θεμέλιά της. Τὸ παιδίον ἐπαναστατεῖ. Οἷος κυκλὼν ἄνευ σκοποῦ! Πόσος ἀναβρασμὸς μολύνει τὸν ἀέρα! Οἱ ἄνθρωποι οἰνοβαρεῖς ἀπὸ τὴν ψυχικὴν ταύτην μέθην κατατρώγονται ἀπὸ τὴν μανίαν νὰ διαπράξωσι τὸ κακόν.

Ἐντεῦθεν καὶ ὁ μελετητὴς διαπιστώνει ὅτι ἡ ζωὴ τῆς αὔριον «ἀνέρχεται μετὰ πολλῆς δυσκολίας» καὶ θεωρεῖ ὅτι τὰ παγκόσμια προβλήματα προώρισται ἐκ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης διευθετήσεως αὐτῶν νὰ ἀσκήσωσιν ἐπίδρασιν μεγίστην ἐπὶ τῶν τυχῶν τῆς ἀνθρωπότητος, οὕτως ὥστε ἢ νὰ ἐδραιωθῇ παγίως πλέον κατάστασις εἰρήνης καὶ διεθνοῦς συνεργασίας, ἢ νὰ ἐπέλθωσι νέαι ἀνυπολογίστου ἐκτάσεως ἐπιπλοκαί.

Τί λοιπὸν δοκεῖ ἡμῖν ἀγαπητοί; Ἀμφισβητεῖτε ὅτι ὁ ἄνθρωπος ταράσσεται ὑπὸ δεινῆς κρίσεως πνευματικῆς, ἠθικῆς, οἰκογενειακῆς, κοινωνικῆς, οἰκονομικῆς κλπ.; Ἀμφιβάλλετε ὅτι τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν ἔχει εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε κυριεύσῃ ὁ τρόμος τοῦ ἀγνώστου, ἡ ταραχὴ καὶ ἡ ἀνησυχία; Δὲν ἐπιδιώκετε διακαῶς τὴν εὐτυχίαν; Δὲν ἐπιποθεῖτε εἰρήνην εἰς τὰ ἄτομα, τὴν οἰκογένειαν, τὴν Ἐκκλησίαν, τὰς Κοινότητας, τὰ Ἔθνη; Ὁ στεναγμὸς τῆς ἀπολυτρώσεως δὲν ἀποβαίνει πηγαῖος εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν; Ὁ πόθος τῆς σωτηρίας δὲν ἔχει περισσεύσει;

Ταλαίπωρος λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος; Οἱ ὄφεις τῆς ἀπιστίας, τῆς συνενοχῆς, τῆς ἁμαρτίας, τῶν συμφορῶν θὰ περισφίγγωσιν αὐτὸν πανταχόθεν, ὡς τὸν Λαοκόοντα καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐλπίδος;

Τὸ πρῶτον ἔχω τὸ εὐτύχημα νὰ ὁμιλῶ πρὸ ἡμᾶς, κηρύττων ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ τούτου Θρόνου τὸ κήρυγμα τῆς ἐλπίδος καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν τῆς πίστεως εἰς μίαν αὔριον καλυτέραν. Κηρύττω μεθ' ἡμῶν Χριστόν, Θεὸν ἀληθινόν, σωτηρίαν καὶ χαράν, κατὰ τὴν ἀψευδῆ αὐτοῦ ἐπαγγελίαν. Ὢ γλυκεῖα τοῦ Σωτῆρος φωνή! Πῶς νὰ μή Σε κηρύξωμεν σήμερον πρὸ παντὸς δύναμιν Θεοῦ καὶ Θεοῦ σοφίαν;

Ἐντὸς τῆς νοσταλγίας ἑνὸς κόσμου καλυτέρου βυθίζομαι εἰς τὸ ὑπερφυὲς μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ. Ὁμολογουμένως ἡ σοφία τῶν σοφῶν ἀπωλέσθη καὶ ἡ σύνεσις τῶν συνετῶν ἔχει ἀθετηθῇ. Τίς σοφὸς τοῦ κόσμου τούτου θὰ ἠδύνατο νὰ συλλάβῃ τὸ σχέδιον τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρώπου; Ἀνυψῶ τὸ βλέμμα μου πρὸς τὸν Χριστόν, ὅπως εἶναι ἐκεῖ ἐνθρονισμένος ἐν συνοδείᾳ τῆς Παναγίας καὶ λοιπῶν Ἁγίων, καὶ τὸν προσκυνῶ. Ὁποία δύναμις, Χριστιανοί! Σταματᾷ τὸν ροῦν τῆς ἱστορίας, ἵνα ἀνοίξῃ νέαν. Σβύνει τὴν μέθην τῶν παθῶν καὶ ἐμπνέει τὸν ἐνθουσιασμὸν τῆς δημιουργίας. Συγχωρεῖ τοὺς πονεμένους καὶ ἁμαρτωλούς, ὅσοι ἠγάπησαν πολύ. Τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐμβλέπει εἰς τὰ παιδία. Εὐλογεῖ τὴν οἰκογένειαν καὶ τὸν γάμον. Ταπεινοῖ

ὑπερηφάνους καὶ τοὺς ταπεινοὺς ὑψώνει. Ἐξευτελίζει τὴν ἀξίαν του χρυσοῦ. Ἐνθρονίζει τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν δικαιοσύνην, ἀναγνωρίζων ἀπόλυτον ἰσχὺν μόνον εἰς τὸν ἠθικὸν νόμον. Ἀλλὰ καὶ διδάσκει. Ἀναπτύσσει πρωτοφανῆ χριστιανικὴν φιλολογίαν καὶ φιλοσοφίαν διὰ τῶν Ἀποστόλων, τῶν Εὐαγγελιστῶν καὶ ὅλης τῆς σειρᾶς τῶν μεγάλων Πατέρων καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων. Συντάσσει νέον Δίκαιον, κώδικα πρωτότυπον σχέσεων ἀτόμων καὶ κοινωνιῶν, ἀκατανόητον ἄνευ τῆς σοφίας καὶ τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ. Καὶ ἐπὶ πᾶσι σκορπίζει τὴν ἀγάπην. Ὢ ναί! τὴν ἀγάπην. Τί ταύτης πολυτιμότερον ἐν τῷ κόσμῳ; Καὶ πόθεν ἀλλαχόθεν θὰ διεχέετο ἀφθονωτέρα καὶ τόσον χειμαρρώδης; Ἀτενίζοντες πρὸς τὸν Χριστὸν δὲν δοκιμάζετε ὡς δρόσον Ἀερμὼν εἰρήνην, ἀνάπαυσιν ψυχῆς, νέκρωσιν παθῶν, ἀνακαινισμὸν ζωῆς, πτέρωσιν διανοίας; Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Χριστιανισμός, λέγει μέγας Ἱεροκήρυξ, κατέστη ἀληθὴς ἐπιστήμη τῆς ζωῆς, διότι ἐδώρησεν εἰς ἡμᾶς τὴν κοινὴν γλῶσσαν τῆς ἀγάπης, τὸ κοινὸν αἴσθημα τῆς ἐλευθερίας, τὴν κοινὴν ἔννοιαν τοῦ πόνου, τῆς θυσίας καὶ τοῦ θανάτου, διὰ τοῦ ὁποίου καλούμεθα νὰ συμπληρώσωμεν τὴν ὕπαρξιν ἡμῶν ἐν τῇ αἰωνιότητι καὶ τῇ ἀθανασίᾳ.

Ἰδοὺ διατὶ πιστεύομεν ὅτι μόνον διὰ τῆς Θρησκείας οἱ ἄνθρωποι θὰ εἰρηνεύσωσιν ἐν ἑαυτοῖς καὶ πρὸς ἀλλήλους. Ἄφθιτον καὶ ἀσύγκριτον κάλλος καὶ μεγαλεῖον τῆς εἰρήνης! Ποῦ καὶ πῶς κρύπτεται διὰ πολλοὺς τὸ τόσον εὔκολον μυστικόν σου; Πῶς χάνεται ἐνίοτε καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ εἰς πολλὰ χριστιανικὰ κράτη; Ἀλλ' εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι αἱ κοινωνίαι καὶ οἱ λαοὶ θὰ εὕρωσιν ἐν τῇ Θρησκείᾳ τὸ κέντρον τῆς συμφιλιώσεως, τῆς συνδιαλλαγῆς, τῆς συνεργασίας, τῆς γενικῆς εὐτυχίας. Λυπούμεθα μόνον ὅτι τώρα τρέχουσιν πρὸς ἄλλας διευθύνσεις. Ἀλλὰ δὲν σημαίνει. Θὰ ἤρχετο ἐνωρίτερον τὸ ἀγαθὸν τῆς εἰρήνης. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἀργήσῃ. Διότι πρέπει νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ὑπὸ τὸν «κατατεμαχισμὸν τῆς ἐπιφανείας ἀντιστοιχεῖ μία οὐράνιος ἑνότης, τὸν ὕμνον τῶν Ἀγγέλων τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ θὰ ψάλωσι καὶ οἱ ἄνθρωποι μίαν ἡμέραν καὶ τὴν ἁρμονίαν τῶν ἡλιακῶν συστημάτων θὰ εὕρῃ καὶ τὸ βασανιζόμενον γένος τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς ὁποίους Θεὸς ἐγεννήθη, ἀπέθανε καὶ ἀνέστη».

Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ διατὶ ἐνόμισα νὰ ἔλθω καὶ νὰ συμπορευθῶ ὑμῖν. Νὰ νικήσωμεν μαζὶ τὴν ζωήν. Καὶ θρίαμβος τῆς ζωῆς, λέγει ὁ Μπέρξον, εἶναι ἡ δημιουργία. Εἰδοποιούμεθα περὶ τούτου ἀπὸ ἀσφαλὲς σημεῖον, τὴν χαράν. Ὅμως δημιουργία δὲν δύναται νὰ νοηθῇ ἄνευ πίστεως, μελέτης, προσευχῆς καὶ συνεχῶν προσπαθειῶν. «Ἐπὶ μιᾶς ἀκροπόλεως οἱ ἄνθρωποι ἀνήγειράν ποτε Ναὸν τῆς Ἀπτέρου Νίκης, πιστεύοντες νὰ ἔχωσιν αὐτὴν τοιουτοτρόπως πάντοτε μεθ' ἑαυτῶν. Ἔμαθον ὅμως μίαν ἡμέραν ὅτι ἡ νίκη δὲν δένεται καὶ ἂν ἀκόμη εἶναι κομμένα τὰ πτερά της».

Ἐκ τούτου ἐξάγεται ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχωμεν ἰδεώδη, ἀπαιτεῖται καὶ χριστιανικὴ θέλησις χαλυβδίνη πρὸς πραγμάτωσιν αὐτῶν. Ἵνα ἐμφανίσωμεν τὴν ὡραιότητα τῆς χριστιανικῆς ζωῆς, ἀπαιτεῖται πίστις καὶ δημιουργία διὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅλων τῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν δυνάμεων ἡμῶν καὶ μέσων.

Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο χρειάζεται ὅπως πάντες οἱ παράγοντες εἶναι ἀφωσιωμένοι καὶ συνεργάται εἰλικρινεῖς. Ἀπαιτεῖται ὅπως οἱ προϊστάμενοι πανταχοῦ εἶναι ἄνθρωποι οἵτινες κατανοοῦσι καὶ κατανοοῦντες ἐκτιμῶσι, καὶ ἐκτιμῶντες ἀγαπῶσιν, ὁδηγοῦσιν, ἐμπνέουσι καὶ οἰκοδομοῦσιν.

Μὲ τοιαύτας διαθέσεις εὑρίσκομαι ἐν μέσῳ ὑμῶν, ἀδελφοί. Καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς οὐ καθ' ὑπερβολὴν λόγου ἢ σοφίας, ὡς μηδὲν ἔχων κατ' ἄνθρωπον νὰ καυχηθῶ, ἀλλ' ὡς δοῦλος κἀγὼ Χριστοῦ καὶ οἰκονόμος Θεοῦ μυστηρίων. Μόνος, ὡς βλέπετε, ἐμπιστευόμενος πρὸς ὑμᾶς ἀπολύτως, καὶ ὑμᾶς, κληρικοὺς καὶ λαϊκούς, ἔχων καὶ ἀδελφοὺς καὶ φίλους καὶ συνεργάτας ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου. Θὰ συνεργασθῶμεν. Βλέπω τοῦτο ἐμφανῶς εἰς τὴν ὑποδοχήν, εἰς τὴν παρεμβολὴν ταύτην μέχρι τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου, εἰς τὰς τόσας ἐκδηλώσεις αἰσθημάτων θερμῶν ἄτινα μυροβολοῦσιν ὡς ἐν ἔαρι ἐκπληκτικῷ πανταχόθεν, ἐκ τοῦ ἐγγὺς καὶ ἐκ τοῦ μακράν. Πῶς τώρα νὰ εὐχαριστήσω ὑμᾶς; Ποίοις λόγοις νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὰς δεούσας εὐχαριστίας, Ἅγιε Χαλκηδόνος, καὶ πρὸς ὑμᾶς τοὺς προσφωνήσαντάς με χθὲς καὶ σήμερον καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον, ὅστις ἔχει με βαθύτατα συγκινήσει; Ἀλλὰ καὶ τίνι μέσῳ θὰ ἠδυνάμην νὰ συγχαρῶ ὑμᾶς δι' ὅσην ἀνθηρότητα ἐμφανίζετε ἐνταῦθα; Περικλείομεν ἐντὸς ἡμῶν ὁλόκληρον τὴν Ὀρθόδοξον ἡμῶν Ἐκκλησίαν μὲ ὅλην τὴν μακραίωνα παράδοσιν καὶ ἱστορίαν αὐτῆς, τὸν πολιτισμόν, τὴν ἀμαυρῆ αὐτῆς δόξαν. Ὅθεν ἂς φέρωμεν ἀδελφοί, πρὸς τὴν καὶ σήμερον λησμονημένην ἀνθρωπίνην ψυχὴν τὸ μήνυμα τῆς ἐνανθρωπήσεως καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἂς δημιουργήσωμεν ἕνα Νεοπατερισμόν, ὡς βίωσιν καθημερινήν.

Διὸ καὶ ἀπευθύνω πρὸς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς Ἁγιωτάτους Ὀρθοδόξους Πατριάρχας καὶ Ἀρχιεπισκόπους, τὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν μετ' εὐλαβείας βαθυτάτης, ἀλλὰ καὶ διαβεβαιώσεως κατηγορηματικῆς, ὅτι ἐν τῇ ἱερᾷ αὐτῶν προσπαθείᾳ πρὸς περιφρούρησιν τῆς Ἐκκλησίας

καὶ διατήρησιν τῶν ἠθικῶν τῆς ζωῆς ἀξιῶν εὑρίσκομαι παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτῶν, ταπεινὸς συνέκδημος καὶ συνεργάτης.

Μηδὲν διακρινόμενος, ἀπευθύνω ὡσαύτως μετὰ ἀπεράντου σεβασμοῦ ἀδελφικὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸν καὶ πρὸς τοὺς σεπτοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς σεβασμίας Ρώμης, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας τῆς Ἐπισκοπελιανῆς καὶ τῶν λοιπῶν Προτεσταντικῶν, χεῖρα ὀρέγων καὶ αὐτοῖς εἰς συνεργασίαν ἀπέναντι τῶν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Κοινωνίας κινδύνων.

Εὐτυχίαν δοκιμάζω μὴ διακρινόμενος καὶ ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ θρησκεύματα. Διὸ καὶ θερμότατα χαιρετῶ τοὺς Μουσουλμάνους ἀδελφοὺς τῆς κοινῆς ἀγαπητῆς πατρίδος Τουρκίας. Χαίρω ἐπὶ τῇ ἱδρύσει Μουσουλμανικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἐν τῇ Πόλει ἡμῶν ταύτῃ καὶ εὔχομαι πλήρη ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον αὐτῆς.

Ἀλλὰ καὶ εὐρύτερον ἀκόμη χαίρω διὰ τὰς προόδους τῆς χώρας ἡμῶν εἰς τὰ τόσα στάδια τῆς Κρατικῆς καὶ ἀτομικῆς ζωῆς, ὑπὸ τὴν ὑπέροχον πνοὴν τοῦ μεγάλου ἀναμορφωτοῦ Μουσταφὰ Κεμὰλ Ἀτατούρκ, τοῦ νῦν Ἐντιμοτάτου Προέδρου Ἰσμὲτ Ἰνονου καὶ τῆς Κυβερνήσεως. Χαιρετίζω τὰς Ἀρχὰς τῆς Πόλεως ἡμῶν καὶ τὸν Λαόν. Εἴμεθα δύο λαοὶ συζῶντες ἐπὶ αἰῶνας. Εἴμεθα ὑπὲρ τῆς ἐξυψώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου διὰ προόδου ἐξελικτικῆς, ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῆς γεωργίας καὶ τῆς βιομηχανίας, ἀλλ' ὑπερηφανευόμεθα ἰδιαζόντος ἐπὶ τῇ ἀποφάσει τῆς Χώρας ἀπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἄρχοντος καὶ μέχρι τοῦ τελευταίου πολίτου πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀκεραιότητος αὐτῆς. Ἐπικαλούμεθα τὴν χάριν τοῦ οἰκτίρμονος Θεοῦ ἐπὶ πάντα τὰ δεινοπαθοῦντα Ἔθνη καὶ σκληροὺς διεξάγοντα τοιούτους ἀγῶνας, ὧν τὸ τέλος εὐχόμεθα ταχὺ μετὰ πλήρους εἰρηνεύσεως καὶ ἀποκαταστάσεως ἐσωτερικῆς.

Τὴν εἰρήνην τοῦ Κυρίου ἐπικαλούμενοι ἐπὶ πάντας τοὺς λαοὺς καὶ τὰ ἄτομα ἐπὶ μέρους, ἐξαιτούμεθα πλούσιον τὸ ἔλεος Αὐτοῦ καὶ πᾶσαν εὐλογίαν ἐπὶ πάντας ὑμᾶς. Ἀμήν.

Τὸ Σχολικόν μας Ζήτημα

Ἡ Ἀκαδημία τοῦ Ἁγίου Βασιλείου

Τοῦ Σεβ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ ΚΑΒΑΔΑ
Μητροπολίτου Φιλαδελφείας

Πολλὴ συζήτησις ἔγινε πρὸ μηνῶν εἰς τὴν στήλην Ἡμερησίας ἐφημερίδος περὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας μας καὶ τοῦ προορισμοῦ της. Ἡ συζήτησις αὐτὴ ἦτο ἐξ ὁλοκλήρου πολὺ ἀκατάλληλη καὶ συνεπῶς ἀτυχής. Δὲν εἶναι βέβαια ἡ Ἐφημερὶς ὑπαίτιος, διότι αἱ στῆλαι τῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων μας πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε ἀνοικτές, διὰ νὰ ἔρχωνται εἰς δημοσιότητα αἱ ὑγιεῖς γνῶμες διὰ τὴν καλυτέραν ἐκκλησιαστικοφυλετικήν μας ζωήν. Ἀκόμη εἶναι καλὲς καὶ ἐπικρίσεις, διὰ νὰ προσέχουμε περισσότερο καὶ ἡμεῖς, ποὺ διοικοῦμε τὰ τῆς ἱερᾶς αὐτῆς παρακαταθήκης μας.

Μὰ ἦταν ἀκατάλληλη καὶ ἀτυχὴς ἡ συζήτησις δημοσίᾳ, διότι, κατὰ τὸ πλεῖστον, τὰ πρόσωπα ποὺ ἔδιναν γνώμην ἢ ἔκαναν ἐπίκρισιν, δὲν γνωρίζουν ἀκριβῶς περὶ τίνος πρόκειται· ἔχουν δηλαδὴ μεσάνυχτα, ὡς πρὸς τὸν προορισμὸν τῆς Ἀκαδημίας.

Δὲν ἐκακιώσαμε διόλου γι' αὐτὸ πρὸς κανένα, διότι ἐπὶ τέλους καὶ ἡμεῖς προσωπικῶς καὶ διοικητικῶς ἐκρατήσαμε σιωπὴν ἕως τώρα, ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τοῦ προορισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἔχει ἡ Ἀκαδημία· ἀφήσαμε νὰ ἐπαινῇ ἢ νὰ κατηγορῇ καθένας ἢ καθεμία τὸ ἐκεῖ ἔργον, ἐξετάζοντάς το μόνον ἀπὸ μία μικρὰ πλευρά του. Ἀφοῦ δὲν ἐλέγαμε ἐμεῖς τίποτε, ἦταν φυσικὸν νὰ ἐρωτᾷ ὁ καθένας καὶ νὰ ἀπαντᾷ ὁ κάθε ἄλλος, ἀσχέτως ἂν εἶχεν ἀκριβεῖς πληροφορίας νὰ δώσῃ. Βέβαια καὶ ἡ σιωπή, ποὺ ἐκρατήσαμε εἶχε λόγον καὶ πολὺ σοβαρὸν μάλιστα.

Ζοῦμε στὴν πειὸ φιλόξενη χώρα τοῦ κόσμου· ζοῦμε μὲ τὴν ἐκτίμησι τοῦ λαοῦ της καὶ μὲ τὴν ἀγάπη του. Μὰ κάποτε αἱ ἐκδηλώσεις μας ὡς Ἑλλήνων μεταναστῶν, ὅσον καὶ ἂν στηρίζωνται εἰς εὐγενικὲς ἰδιελογίες, ἠμπορεῖ νὰ παρεξηγηθοῦν· γι' αὐτὸ πρέπει νὰ εἴμαστε προσεκτικοί. Γι' αὐτὸ ἕως τώρα προτιμούσαμε τὴν σιωπήν. Σήμερα ὅμως αἱ εὐγενικές μας αὐτὲς ἰδεολογίες ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἄξιαι ἐπαίνου ἀπὸ τὸν εὐγενόψυχον Πρόεδρον τῆς Χώρας αὐτῆς καὶ τὴν σεβαστὴν Κυβέρνησίν του, ὁ δὲ λαός της, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὰ δημοσιογραφικά του ὄργανα, μᾶς ἐπαινεῖ καθημερινῶς γιὰ τὲς εὐγενικὲς αὐτὲς ἰδεολογίες μας. Ἀναγνωρίζουν καὶ ὁμολογοῦν, ὅτι αὐτὲς αἱ ἰδιελογίες μας εἶναι ποὺ μᾶς ἔκαμαν λαὸν μὲ ἀτσαλένια στήθεια, ποὺ τὰ προτείνει πάντα παλληκαρίσια, γιὰ νὰ ὑπερασπισθῇ τὲς ἠθικὲς ἀρχές, ἐπάνω στὲς ὁποῖες στηρίζεται ἡ ζωὴ τῆς εὐτυχισμένης αὐτῆς Χώρας, τῆς Ἀμερικῆς.

Μ' αὐτὲς τὲς φυλετικές μας ἰδεολογίες, γνωρίζει ὁ Ἀμερικανικὸς λαός, ὅτι ἐσπάσαμε τὰ μοῦτρα τοῦ Μουσολίνι, τοῦ ὁποίου τὰ ἠθοποιητικὰ ἀγριέματα εἶχαν ἀρκετὰ φοβηθῇ καὶ ἡ Ἀγγλία

(Συνέχεια εἰς τὴν 15ην σελ.)

ΕΛΕΝΗΣ ΡΟΔΙΝΗ, Διδασκαλίσσης

ΤΟ ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΩΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΝ

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι δύο εἶναι τὰ ἰσχυρότερα καὶ περισσότερον ἀποτελεσματικὰ μέσα διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ Παιδαγωγικὴ τοῦ σκοποῦ της: Τὸ Παράδειγμα καὶ ἡ Ἐποπτεία. Ἐποπτείαν ἐννοοῦμεν τὴν ἄμεσον ἀντίληψιν διὰ τῶν ἰδίων ὀφθαλμῶν μας ἑνὸς πράγματος. Καμμία διδασκαλία δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀποτελεσματικὴ χωρὶς παράδειγμα καὶ ἐποπτείαν. Μία τέτοια ἐφαρμογὴ τῆς Παιδαγωγικῆς Ἐπιστήμης γίνεται πάνω στὸ Παιδικὸ Θέατρο.

Ὁ σκοπὸς τοῦ σημερινοῦ Παιδικοῦ Θεάτρου εἶναι ἡ ἠθικὴ διαπαιδαγώγησις τῶν παιδιῶν. Διὰ μέσου τῆς ψυχαγωγίας τὴν ὁποίαν παρέχει τὸ Παιδικὸ Θέατρο, τὸ παιδὶ πλάθεται ἠθικὰ καὶ καθοδηγεῖται πρὸς τὸν δρόμον τοῦ καλοῦ, τοῦ ὡραίου, τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς τὴν Πατρίδα, τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀλληλεγγύην.

Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ του φροντίζει καὶ διαλέγει θέματα παρμένα ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ παιδιοῦ, μὲ βάσιν τὸν ψυχικόν, πνευματικὸν καὶ κοινωνικόν του κόσμον. Ἡ ἀναπαράστασις ἔργων παρμένων ἀπὸ τὴν ζωὴν μὲ τοὺς διαφόρους τύπους καὶ τάξεις τῶν ἀνθρώπων εἶναι μία ζωντανὴ ἠθικὴ διδασκαλία. Τὸ παιδὶ βλέποντας στὸ θέατρο νὰ τιμωρῆται ὁ ψεύτης, νὰ γελοιοποιῆται ὁ λαίμαργος, νὰ ἀποδοκιμάζεται ὁ κλέφτης, ὁ πονηρός, ὁ ἀμελής, ὁ αὐθάδης, διδάσκεται πῶς πρέπει νὰ κρίνῃ τὸν ἀπέναντί του καὶ πῶς νὰ φέρνεται αὐτὸ τὸ ἴδιο. Ἡ ἀμοιβὴ πάλι τοῦ καλοῦ, τοῦ ἐνάρετου, τοῦ θρήσκου, τὸ κάνει νὰ χαίρεται καὶ νὰ μανθάνῃ ποιὸς εἶναι ὁ δρόμος τῆς ἀρετῆς.

Τὸ Παιδικὸ Θέατρο ἀκόμη ἀποβλέπει στὴν ἀνάπτυξιν τῶν καλλιτεχνικῶν ἰδιοτήτων τοῦ παιδιοῦ, ποὺ ἴσως νὰ εὑρίσκωνται κρυμμένες μέσα του καὶ νὰ ζητοῦν μέσον νὰ ξεπεταχθοῦν. Ἔχομεν πολλὰ παραδείγματα καλλιτεχνῶν οἱ ὁποῖοι βγῆκαν μέσα ἀπὸ τὴν Παιδικὴ Σκηνή.

Τὸ φαιδρὸν καὶ κωμικὸν στὸ Παιδικὸν Θέατρον ἔχει μεγαλειτέρα σημασία καὶ περισσοτέρας διαρκείας διαπλαστικὴν δύναμιν ἀπάνω στὸν χαρακτῆρα. Τοῦτο μάλιστα διὰ τὸν ἐξῆς ψυχολογικὸν καὶ λογικὸν λόγον. Ἡ ἐντύπωσις ἡ ὁποία συνοδεύεται ἀπὸ εὐχάριστα συναισθήματα τέρπει καὶ φαιδρύνει τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὴν μιὰ πλευρά, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην διεγείρει τὸ πνεῦμα καὶ τὸ διαθέτει καταλλήλως διὰ τὸν σχηματισμὸν κρίσεων. Τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ προσοχὴ τοῦ παιδιοῦ διεγείρονται αὐθόρμητα διὰ τοῦ φαιδροῦ. Ἀντιθέτως, ἡ ἀνθρώπινη ψυχὴ ἀποκρούει τὸ θλιβερόν, καὶ ἀρνεῖται νὰ συγκρατήσῃ ἡ μνήμη μας τὰ θλιβερὰ γεγονότα.

Τὸ δρᾶμα ὅμως δὲν παραλείπεται ἀπὸ τὸ Παιδικὸ Θέατρο. Κατὰ κανόνα οἱ χαρακτῆρες τῶν ἀνθρώπων ποὺ παρουσιάζονται στὸ δρᾶμα εἶναι λεπτοί, ἰδανικοὶ καὶ εὐγενικοί. Ἡ ἀντίληψις τοῦ θλιβεροῦ, ὅπως μερικοὶ παιδαγωγοὶ παραδέχονται, ἐξευγενίζει τὴν ψυχὴν καὶ κάμνει τρυφερώτερα τὰ αἰσθήματα τῶν παιδιῶν. Ἀναπτύσσει στὸ παιδὶ τὸ αἴσθημα ἀγάπης καὶ συμπαθείας πρὸς τοὺς ὁμοίους του καὶ πρὸς ἐκείνους ποὺ ὑποφέρουν. Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν διαπλάσσονται οἱ εὐθεῖς καὶ σοβαροὶ χαρακτῆρες καὶ καλλιεργοῦνται τὰ ὑψηλὰ συναισθήματα τῆς Αὐταπαρνήσεως, Ἀλληλεγγύης, Ἀνθρωπισμοῦ καὶ Ἀγάπης.

Οἱ μαθητὲς διδάσκονται περισσότερον ἀποτελεσματικὰ ὅταν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ὑποδύονται τοὺς διαφόρους χαρακτῆρες ποὺ ἀνέφερα παραπάνω καὶ φέγουν, σατυρίζουν, καυτηριάζουν τὶς διάφορες κακίες καὶ ἐλαττώματα, ἢ ἀντίθετα, ὅταν ἐπαινοῦν καὶ ἀμείβουν τὶς ἀρετὲς ἐνώπιον τῶν θεατῶν συμμαθητῶν των. Ἡ παιδικὴ ἡλικία διδάσκεται ἀσφαλέστερον διὰ τῆς παιδικῆς ἡλικίας. Ἔχομε παράδειγμα τὸ πόσον εὔκολα παρασύρεται τὸ παιδὶ ἀπὸ τὸν συνομήλικόν του σὲ ὁποιανδήποτε πρᾶξι. Τὰ παιδιὰ νὰ διδάσκουν τὰ παιδιὰ μετὰ τῶν ὁποίων συνδέονται διὰ τοῦ ἰσχυροῦ δεσμοῦ τῆς ἡλικίας, τοῦ ἀνυπέρβλητου αὐτοῦ παράγοντος τῆς Ἀγωγῆς καὶ Διδασκαλίας.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰς ἀναφερομένας ὠφελείας τὰς ὁποίας τὸ Παιδικὸ Θέατρο παρέχει στὸ παιδὶ συγχρόνως συντελεῖ στὴν ἀνάπτυξιν τῆς κρίσεως καὶ μνήμης. Διὰ τῆς ἀποστηθίσεως τοῦ τεμαχίου τοῦ ρόλου γίνεται μιὰ καλὴ ἐξάσκησις τῆς μνήμης. Μὲ τὸ νὰ προσπαθῇ νὰ ἀποδώσῃ καὶ νὰ ὑποδυθῇ χαρακτῆρα ποὺ τὶς πειὸ πολλὲς φορὲς εἶναι ἀντίθετος τοῦ ἰδικοῦ του, καταβάλλει τὸ μυαλό του σὲ βαθειὰ ἐνέργεια γιὰ νὰ βγάλῃ ὡρισμένα συμπεράσματα. Αὐτὸ βοηθεῖ στὴν ἀνάπτυξιν τῆς κρίσεως.

Μιὰ ἄλλη σπουδαία ὠφέλεια τὴν ὁποίαν τὸ Παιδικὸ Θέατρον παρέχει εἶναι ἡ ἐξάσκησις τῆς γλώσσης. Τὰ παιδιὰ μποροῦν καὶ καταρτίζονται γλωσσικὰ ἔτσι ποὺ νὰ ἐκφράζουν ἀβίαστα καὶ ἀκούραστα τὰ συναισθήματα καὶ τὰς γνώσεις τους.

Τὸ Ἑλληνικὸ Σχολεῖο στὴν Ἀμερικὴ δὲν ἀγνοεῖ καθόλου τὴν μορφωτικὴν δύναμιν τοῦ Παιδικοῦ Θεάτρου. Γι' αὐτὸ καὶ ἐξακολουθητικὰ διατηρεῖ ὡς μόνον ἀποτελεσματικὸν μέσον διὰ τὴν ἐξάσκησιν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης τὴν Παιδικὴ Σκηνή. Ἔχει ἐφαρμόσει καὶ ἐφαρμόζει τὸ σύστημα αὐτό, μὲ τὴν ἐπιδίωξιν νὰ κάμῃ τὸ παιδὶ νὰ ἀσκηθῇ στὴν γλῶσσαν τῶν προγόνων του. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν καλὴν ἀνάγνωσιν τοῦ τεμαχίου ποὺ πρόκειται νὰ ἀποστηθίσῃ τὸ παιδί, ἀνάγνωσιν μὲ τόνον καὶ ὕφος, καὶ

(Συνέχεια εἰς τὴν 15ην σελ.)

Ἐκκλησιαστικὴ Κίνησις

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Τιμόθεος ἀπηύθυνε τὴν κάτωθι Ἐγκύκλιον πρὸς τὸ ἐν Ρόδῳ ποίμνιον αὐτοῦ διὰ νὰ ἀποχαιρετήσῃ καὶ εὐλογήσῃ αὐτὸ πρὶν ἢ ἀπέλθῃ πρὸς ἀνάληψιν τῶν νέων του καθηκόντων ἐν Ἀμερικῇ:

«Εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς, Τιμιώτατοι Ἐπίτροποι καὶ Πρόεδροι Κοινοτήτων, λοιποὶ εὐλογημένοι Χριστιανοί, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, χάρις εἴη Ὑμῖν παρὰ Θεοῦ, παρ' Ἡμῶν δὲ εὐχή, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Τὴν ταπεινὴν ἡμῶν διακονίαν ἐπιτελοῦντες ἐν τῇ προσφιλεστάτῃ ἡμῖν ἐπαρχίᾳ Ρόδου, ἠκούσαμεν τὸ ἄγγελμα τῆς εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς ἐκλογῆς ἡμῶν. Ἔκτοτε, ἐν μέσῳ συγκινήσεων διερχόμενοι τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας, μετὰ Θεόν, ἀπείρους τὰς εὐχαριστίας μας ἀπευθύνομεν τῇ Σεπτῇ Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ, ἥτις ἐπιεικῶς ἀπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ἐμὴν ἐλαχιστότητα. ΔΟΞΑ ΤΩ ΘΕΩ ΠΑΝΤΩΝ ΕΝΕΚΕΝ!

Καὶ νῦν, πολυφίλητα πνευματικά μου τέκνα, ἀπερχόμενος ἐκεῖ ὅπου μὲ καλεῖ ἡ σεπτὴ φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος, δὲν δύναμαι νὰ μὴ ἐκφράσω, ὅ,τι ἠσθάνθη ἡ ψυχή μου δι' Ὑμᾶς «ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ ΗΝ ΕΧΩ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΣ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ», ὡς λέγει ἡ Ἁγία Γραφή. Ὄντως ὑπῆρξατε εἰς ἐμὲ ἀξιαγάπητοι, διότι «τηλόθεν ἐξ ἀπίης γῆς ἐλθὼν» τῆς μακρυνῆς Αὐστραλίας, ἐχαρίσατέ μοι τὴν ἀγάπην σας, τὴν ὑπακοήν, ἀρετὰς οὐρανίους, εἰς τὰς ὁποίας αἰσθάνομαι, ὅτι ἀνταπεκρίθην κἀγὼ διὰ τῆς ἀγάπης μου, καὶ διὰ τῆς ἀντιδόσεως ταύτης καὶ ἀμοιβαίας συνεργασίας, προσετέθη παρ' ἡμῶν, ἔστω καὶ ἐν λιθάριον εἰς τὴν ὅλην ἀνασυγκρότησιν τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς πατρίδος σας, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν. Εὐχαριστῶ ἅπαντας Ὑμᾶς, τὸν εὐαγῆ Κλῆρον καὶ εὐσεβῆ Λαόν, οὗτινος τὴν ὡραιότητα τῆς ψυχῆς, οὐδεπώποτε, ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν θὰ λησμονήσω.

Σταθμοὶ εἶναι εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν συνδέσῃ αὐτὴν μὲ μίαν διακονίαν ἐν γένει πρὸς ἕνα λαὸν καὶ αἰσθάνεται ὅτι ὅση αὐτῷ δύναμις ἐπετέλεσε τὸ καθῆκόν του. Ἀλλὰ εἶναι καὶ σταθμοὶ τῶν ὁποίων αἱ σελίδες ἀναγράφονται χρυσοῖς γράμμασι, ὅταν οὗτοι ὑπενθυμίζουν γεγονότα ἱστορικά, ὡς εἶναι ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ρόδου καὶ τῆς Δωδεκανήσου καὶ ἡ ἑνσωμάτωσις αὐτῆς μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος. Τούτου τοῦ γεγονότος δὲν ἀπετέλεσα ἁπλῶς ὡς Θρησκευτικὸς Ὑμῶν ἀρχηγὸς τὸν καθαγιασμόν, ἀλλὰ ἔζησα ὡς Ὑμεῖς τοῦτο καὶ ἠσθάνθην καὶ ἐγὼ τὰ σκιρτήματα τὰ ἰδικά σας, ἐχάρην καὶ ἔκλαυσα μεθ' Ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ ἐθαύμασα τὸν ἄδολον πατριωτισμόν σας, περὶ οὗ περανῶ τὸν λόγον καὶ πέραν τῶν Ὠκεανῶν.

Εὐχόμενος ἐκ μέσης ψυχῆς πᾶσαν προκοπὴν κατὰ Χριστόν, καὶ εὐημερίαν κατ' ἄμφω, συνιστῶ ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν νέον Σας Μητροπολίτην, ἵνα ἐν ἀγαστῇ καὶ μετ' ἐκείνου συνεργασίᾳ, ἀναπληρωθῇ τὸ ἐμὸν ὑστέρημα.

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε, τέκνα μου ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα. Εὐλογῶ πάντας Ὑμᾶς πανοικί, δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν.

Διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης
† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Μεταβὰς εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπως τελέσῃ τὸ μήνυμα καὶ τὴν εὐχαριστίαν προέστη τῆς ἱερᾶς ταύτης τελετῆς ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τῇ 2ᾳ Ἰουλίου ὅπου καὶ ὑπέγραψε τὴν ἐν τῷ κώδηκι τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐπίσημον πρᾶξιν τῆς ἀποδοχῆς τῆς ἐκλογῆς του, ἥτις ἔχει ὡς ἀκολούθως.

«Ἐπειδὴ ὁδηγηθεὶς ἐκ Θεοῦ ὅ τε Παναγιώτατος καὶ Σεβασμιώτατος ἡμῶν Αὐθέντης καὶ Δεσπότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας καὶ ἡ περὶ τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα θεία καὶ ἱερὰ τῶν Πανιερωτάτων καὶ Θεοπροβλήτων Μητροπολιτῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων ὁμήγυρις ηὐδόκησαν προαγαγεῖν κἀμὲ τὸν ἐλάχιστον εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου, πείθομαι τῷ θείῳ Αὐτῶν προστάγματι καὶ δέχομαι τὸ ἐπίταγμα. Καὶ πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ Αὐτῷ μοι τῷ Παναγιωτάτῳ καὶ Πανσεβάστῳ Δεσπότῃ, τῷ τὴν τοιαύτην περὶ ἐμὲ πρόνοιαν πεποιηκότι, εἶτα δὲ τοῖς Σεβασμίοις μοι Ἀδελφοῖς Ἁγίοις Ἀρχιερεῦσιν ὧν ταῖς θεοπειθέσιν εὐχαῖς ἀξιῶσαί με Κύριος ὁ Θεὸς ποιμάναι θεοφιλῶς τὸ ἐμπιστευθέν μοι λογικὸν Ποίμνιον καὶ εἰς νομὰς σωτηρίους ποδηγετῆσαι καὶ ἄσπιλον καὶ ἀμόλυντον ἑμαυτόν τε κἀκεῖνο παραστῆσαι ἐν τῇ φρικτῇ Αὐτοῦ δευτέρᾳ παρουσίᾳ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ Κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Ἰουλίου 2, 1949.
† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φιλαδελφείας ἐπέστρεψεν ἀεροπορικῶς ἐξ Ἑλλάδος τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, ὅστις καὶ ἐδήλωσε πρὸς τὸ ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ συνελθὸν Μικτὸν Συμβούλιον εἰς ἔκτακτον συνεδρίαν ὅτι ὑπέβαλε πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην τὴν παραίτησιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τέως θέσεώς του καὶ ἀπεδέχθη τὴν ἐκλογήν του ὡς Μητροπολίτου Φιλαδελφείας καὶ τὴν θέσιν τοῦ Ἀποκρισαρίου ἢ Πρεσβευτοῦ τοῦ Πατριαρχείου παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος. Τὸ Μικτὸν Συμβούλιον ἀναγνωρίσαν τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἁγίου Φιλαδελφείας τὰς ὁποίας προσέφερε πρὸς τὴν Ὁμογέ-

νειαν τῆς Ἀμερικῆς ἐπὶ τριακονταετίαν ὡς Ἱερεύς, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὡς Διευθυντὴς τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ», ὡς Σχολάρχης τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ Διοργανωτὴς τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, ἀπεφάσισεν, ὅπως συμφώνως πρὸς τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἀπονείμῃ πρὸς Αὐτὸν ἐφ' ὅρου ζωῆς σύνταξιν ἐκ διακοσίων δολλαρίων κατὰ μῆνα. Ἀκολούθως καταχωρεῖται τὸ τηλεγράφημα τοῦ Πατριάρχου μας ὡς καὶ ἀπαντητικὸν τηλεγράφημα τοῦ Ἁγίου Φιλαδελφείας.

Σταμπούλ, Ἰουλίου 7, 1949
«Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα
Τὸν Μητροπολίτην Φιλαδελφείας
Κον Κον Ἀθηναγόραν
Εἰς Νέαν Ὑόρκην

Ἐν σημερινῇ Συνοδικῇ Συνεδρίᾳ καθ' ἣν ἐδόθη εὐκαιρία Ἡμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Συνοδικοῖς Ἀδελφοῖς πλέξῃ ἐπαξίως ἐγκώμιον καὶ ἐξάρει πολυτίμους ὑπηρεσίας καὶ ἱκανότητας ὑμετέρας πεφιλημένης περισπουδάστου Σεβασμιότητος δι' ἀποστολὴν εἰς ὑψηλὴν κλίμακα καὶ ὁρίζοντας εὐρυτέρους, διωρίσθητε Ἀποκρισάριος Οἰκουμενικοῦ Θρόνου παρ' Ἁγιωτάτῃ Ἀδελφῇ Ἐκκλησίᾳ Ἑλλάδος. Συγχαίροντες ὑμῖν ὁλοψύχως ἀναμένομεν ἔλθητε ὡς τάχιστα ἀναλάβητε νέαν ἐξόχως τιμητικὴν διακονίαν καὶ αἰτούμεθα πᾶσαν παρὰ Κυρίου ἐνίσχυσιν.

† ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

Νέα Ὑόρκη, Ἰουλίου 8, 1949
«Πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα
Οἰκουμ. Πατρ. Ἀθηναγόραν Α΄.
Εἰς Ἰσαμπούλ

Βαθυτάτῳ σεβασμῷ καὶ ἐγκαρδίοις εὐχαριστίαις πρὸς Ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ ἁγίους ἀδελφοὺς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς Συνόδου, ἀποδέχομαι ἀναγγελθεῖσαν προαγωγήν μου εἰς λίαν τιμητικὴν θέσιν Ἀποκρισαρίου γεραροῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου. Ἅμα διαβεβαιῶ ὅτι ἐντὸς δεκαημέρου ἀναχωρῶ διὰ τετιμημένον Φανάριον ὅπως λάβω εὐχὰς καὶ εὐλογίας πολυτίμους πρὸς ἐξυπηρέτησιν ὑψηλῶν καθηκόντων μου.

† ΦΙΛΑΔΕΛΦ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

—Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανὸς τὴν Κυριακὴν 3ην Ἰουλίου, ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ καὶ ἐχειροτόνησε πρεσβύτερον τὸν τέως διάκονον τῆς Κοινότητος Τζαμέϊκα, Ν. Υ., Νικόλαον Τερεζάκην, ἀπόφοιτον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Μπρουκλάϊν, Μασσ.

Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐτέλεσε Μ. Δοξολογίαν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀνεξαρτησίας καὶ ὡμίλησε καταλλήλως, ἔστειλε δὲ καὶ χαιρετιστήριον θερμὸν τηλεγράφημα πρὸς τὸν Πρόεδρον κ. Χ. Τρούμαν. Ὡσαύτως ὡμίλησε κατὰ τὴν Δοξολογίαν ὁ Ἐντιμότατος κ. Ι. Δρακούλης, Διευθύνων πρόξενος Ν. Ὑόρκης.

—Τὴν 4ην καὶ 9ην Ἰουλίου τελέσας τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας ἐχειροτόνησε Διάκονον καὶ Πρεσβύτερον τὸν Νικόλαον Μπιλήρην, ἀπόφοιτον τῆς ἐν Ἀθήναις Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

—Τὴν Κυριακήν, 10ην Ἰουλίου, ἐτέλεσε τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Ποκῆψι, Ν. Υ. Ἱ. Ναοῦ μας ἀναγνώσας ἀφ' ἑσπέρας Μέγαν Ἑσπερινὸν καὶ ὁμιλήσας δεόντως. Τὸ ἀπόγευμα τῆς 10ης Ἰουλίου εἰς τὸ ἐπίσημον δεῖπνον τῆς Κοινότητος ὡμίλησε διὰ μακρῶν μὲ θέμα: «Ὁμογενείας παραδόσεις».

—Τὴν 11ην Ἰουλίου προήδρευσε τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἀσχοληθέντος ἐπὶ ζητημάτων τῆς δικαιοδοσίας του.

—Τὴν 16ην Ἰουλίου ἀνελθὼν εἰς Βοστώνην δι' ὑποθέσεις ὑπηρεσιακὰς κατῆλθεν αὐθημερὸν εἰς Νέαν Ὑόρκην.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀπένειμε ἐξαιρετικὰς τιμὰς πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κ. κ. Τιμόθεον ἐν χοροστασίᾳ μετὰ τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν τῆς τρίτης Ἰουλίου μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὁ Ἅγιος Ἀμερικῆς διένειμε πρὸς τὸ πυκνὸν Ἐκκλησίασμα τὸ ἀντίδωρον.

Ἐν συνεδρίᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τοῦ Σχολάρχου τῆς Πατμιάδος Σχολῆς Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου Μ. Γαλανοπούλου περιγράφοντος τὰ τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς. Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πατριάρχης ἐν ἀποφάσει Συνοδικῇ ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἀρχιμανδρίτην Γαλανόπουλον ἐπιστολὴν ἐν ᾗ ἐπαινεῖ τὸ ἔργον του καὶ συγχαίρει ἐπὶ τῷ ἀνοίγματι καὶ τῇ λειτουργίᾳ τῆς παλαιμάχου Πατμιάδος Σχολῆς. Ἐξ ἀποφάσεως Συνοδικῆς ἡ Α. Θ. Π., ὁ Πατριάρχης ἀνέθηκε πρὸς τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Ἀθηναγόραν Κοκκινάκην τὴν ἐπιστασίαν διενεργείας ἐράνου μεταξὺ τῶν ἀνὰ τὴν Ἀμερικὴν Δωδεκανησίων καὶ Πατμίων ὑπὲρ τῆς Πατμιάδος Σχολῆς. Ἡ ἐγκύκλιος τοῦ Πατριάρχου πρὸς τὸν Δωδεκανησιακὸν κόσμον τῆς Ἀμερικῆς θὰ δημοσιευθῇ προσεχῶς εἰς τὸν «Ὀρθόδοξον Παρατηρητὴν» ὡς καὶ εἰς τὸν ἡμερήσιον καὶ ἑβδομαδιαῖον τύπον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰς τὴν «Ἐκκλησίαν», ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δημοσιεύονται δύο Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι ρυθμίζοντες Ἐκκλησιαστικά τινα ζητήματα. Συμφώνως πρὸς αὐτοὺς τοὺς νόμους οἱ ἀπόφοιτοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης χαίρουν τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων ὅσων καὶ οἱ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Οἱ φοιτηταὶ τῶν δύο τούτων Πανεπιστημιακῶν Θεολογικῶν Σχολῶν διοριζόμενοι εἰς ἐφημεριακὰς θέσεις ἐντὸς τῶν Πανεπιστημιακῶν πόλεων ἀπολύονται τῆς θέσεώς των μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς των ἐν ταῖς Θεολογικαῖς Σχολαῖς. Ἐπίσης ἐὰν ἐντὸς τῆς πενταετίας ταύτης δὲν ἐπιδεικνύουν ἱκανοποιητικὴν ἐπίδο-

σιν εἰς τὰ μαθήματα ἀπολύονται τῆς θέσεώς των. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τοὺς νόμους τούτους, δύναται κατόπιν προτάσεως Μητροπολίτου τινὸς καὶ ἀνακοινώσεως ἀπὸ μέρους αὐτῆς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, νὰ ὑποβιβάζῃ κατόπιν ἀπολογίας εἰς κατωτέραν μισθολογικὴν ὑπηρεσίαν πάντα Ἐφημέριον ὁ ὁποῖος δὲν ἀναπτύσσει δρᾶσιν κατηχητικήν, κηρυκτικήν, φιλανθρωπικὴν καὶ λοιπὴν δραστηριότητα. Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑποβιβαζόμενοι ἄγαμοι θεολόγοι διαγράφονται ἐπὶ πλέον αὐτοδικαίως τοῦ καταλόγου τῶν πρὸς ἀρχιερατείαν ἐκλογίμων ἢ στεροῦνται τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς εἰς αὐτόν.

Συμφώνως πρὸς τοὺς ὡς ἄνω νόμους αἱ πρόσοδοι τῆς περιουσίας τῆς ἐν Πάτμῳ Μονῆς τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ τῆς ἐν Κρήτῃ Ἁγίας Τριάδος, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν πρὸς συντήρησιν αὐτῶν καὶ τῶν μοναχῶν ἀπαιτουμένων, τὰ πλεονάσματα διατίθενται διὰ τὴν συντήρησιν τῶν εἰς τὰς Μονὰς ταύτας λειτουργούντων Ἐκκλησιαστικῶν Φροντιστηρίων. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου τούτου τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας ὑποχρεοῦται ὅπως ἀποδίδῃ εἰς τὴν Ἱερὰν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης τὸ ἓν δέκατον ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῆς Μονῆς. Εἰς ἑκάστην Μητρόπολιν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νόμων τούτων διορίζεται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τοὐλάχιστον ἱεροκήρυξ κληρικὸς ἄγαμος, πτυχιοῦχος Θεολογικῆς Σχολῆς. Μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Σχολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἀπαγορεύεται ὁ διορισμὸς Ἱεροκηρύκων ἢ βοηθῶν Ἱεροκηρύκων, Ἐξομολόγων, Κατηχητῶν καὶ Ἐφημερίων Θεολόγων ἄνευ πτυχίου ἐκ τῆς Σχολῆς ταύτης. Ἡ προθεσμία τοῦ ἑνὸς ἔτους δύναται νὰ παραταθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ ἓν ἔτος ἀκόμη.

Καθ' ἃ ἀνέγραψαν τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Περιοδικὰ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀξώμης κ. Νικόλαος ἐνεργεῖ διὰ νὰ ἱδρυθῇ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Αἰθιοπίας Ἀδὶς Ἀμπέμπα Μητροπολιτικὸν Μέγαρον εἰς περίβλεπτον τοποθεσίαν πλησίον τῶν Ἀνακτόρων, δωρηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Σελάσιε. Διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ Ἅγιος Ἀξώμης ἀπηύθυνε ἔκκλησιν πρὸς τὸ ποίμνιόν του καὶ πρὸς τοὺς ἁπανταχοῦ Ἑλληνορθοδόξους ἵνα βοηθήσουν ἀναλογιζόμενοι τοῦ ἔργου τὴν σπουδαιότητα, τὸ ὁποῖον ἐξασφαλίζει τὴν ἀξιοπρεπῆ παράστασιν ἐν Αἰθιοπίᾳ τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας. Ὁ θεμέλιος λίθος ἐτέθη ἤδη τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον ἐπὶ παρουσίᾳ Αἰθιόπων ὑπουργῶν καὶ ἄλλων πολιτικῶν προσωπικοτήτων.

ΡΩΜΑΪΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τὸ Βατικανόν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Συμβουλίου Καρδιναλίων καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ Πάπα Πίου Δωδεκάτου, ληφθείσης τὴν 20ὴν Ἰουνίου καὶ δημοσιευθείσης τὴν 13 Ἰουλίου ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἀφορίζονται οἱ ἀνὰ τὸν κόσμον Καθολικοὶ Κομμουνισταὶ οἱ ὁποῖοι ἐμμέσως ἢ ἀμέσως ἐνισχύουν τὸν κομμουνισμὸν καὶ συμμετέχουν καθ' οἱονδήποτε τρόπον εἰς τὸν κατὰ τῆς θρησκείας ἀγῶνά του. Δυνάμει τοῦ Δεκρέτου τούτου δὲν θεωροῦνται Καθολικοὶ Χριστιανοὶ οἱ Κομμουνισταὶ καὶ δι' αὐτὸ δὲν θὰ παρέχεται εἰς αὐτοὺς τοῦ λοιποῦ ἡ ἁγιαστικὴ χάρις τῶν Μυστηρίων διὰ τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ Ἐπίσκοποι ἄνευ ἀναφορᾶς πρὸς τὸ Βατικανὸν δὲν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ συγχωροῦν τοὺς ἐπιστρέφοντας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἀποχωριζομένους τῆς Κομμουνιστικῆς ἰδεολογίας. Τὸ Δεκρέτον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων ἐρωτημάτων καὶ ἀπαντήσεων. Ἐν μεταφράσει ἔχει ὡς ἑξῆς:

1). Εἶναι νόμιμος ἡ ἐγγραφὴ εἰς τὸ Κομμουνιστικὸν κόμμα ἢ ἡ ἐκδήλωσις συμπαθείας πρὸς αὐτό;

Ἀπάντησις. Δὲν εἶναι. Διότι ὁ Κομμουνισμὸς εἶναι ὑλιστικὸς καὶ ἀντιχριστιανικός. Ἐπιπροσθέτως Κομμουνισταὶ ἀρχηγοί, καίτοι κάποτε προφορικῶς βεβαιοῦν ὅτι δὲν ἀντιτίθενται πρὸς τὴν Θρησκείαν, ὅμως ἀποδεικνύουν ἑαυτούς, ἐν τῇ πεποιθήσει καὶ τῇ πράξει, ὡς ἐχθροὺς πραγματικοὺς τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀληθοῦς θρησκείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

2). Εἶναι νόμιμος ἡ δημοσίευσις, ἡ ἀνάγνωσις καὶ ἡ διάδοσις βιβλίων, ἐφημερίδων, περιοδικῶν ἢ φυλλαδίων πρὸς ὑποστήριξιν τῆς Κομμουνιστικῆς διδασκαλίας καὶ πράξεως, ἡ συνεργασία εἰς αὐτὰ δι' ἀρθρογραφίας;

Ἀπάντησις. Δὲν εἶναι. Διότι ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ νόμου (Κανὼν 1399 CORPUS JURIS CANONICI).

3). Δύνανται οἱ Καθολικοὶ οἱ ὁποῖοι ἐγνωσμένως καὶ ἐλευθέρως νὰ συμπράττουν εἰς ὅσα δηλοῖ ἡ ἐρώτησις 1 καὶ 2 ἀνωτέρω νὰ γίνουν δεκτοὶ εἰς τὰ μυστήρια;

Ἀπάντησις. Δὲν δύνανται, συμφώνως πρὸς τὰς κοινὰς ἀρχὰς τὰς ὁριζούσας ἄρνησιν παροχῆς τῶν μυστηρίων εἰς ἐκείνους ποὺ δὲν ἔχουν τὴν πρέπουσαν διάθεσιν.

4). Τιμωροῦνται οἱ Καθολικοὶ δι' ἀφορισμοῦ (IPSO FACTO) ὃν ἔχει ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ της ἡ Ἁγία Ἕδρα, ὅσοι μάλιστα ὁμολογοῦν καὶ ὑποστηρίζουν καὶ διαδίδουν τὴν ὑλιστικὴν καὶ ἀντιχριστιανικὴν διδασκαλίαν τῶν Κομμουνιστῶν;

Ἀπάντησις. Τιμωροῦνται.

Εἰς τὸ περικάλυμμα τοῦ Περιοδικοῦ, πλησίον τῆς διευθύνσεώς σας, εἶνε σημειωμένη ἡ ἡμερομηνία καθ' ἣν λήγει ἡ συνδρομή σας. Θερμῶς παρακαλεῖσθε ὅπως φροντίσητε νὰ ἀνανεώσητε τὴν συνδρομήν σας, προτοῦ αὕτη λήξῃ, διότι μετὰ τὴν πάροδον τῆς χρονολογίας αὐτῆς ἡ ἀποστολὴ τοῦ περιοδικοῦ διακόπτεται αὐτομάτως.

Ἡ Ἀκαδημία τοῦ Ἁγίου Βασιλείου

(Συνέχεια ἐκ τῆς 10ης σελ.)

καὶ ἡ Ἀμερικὴ τὸ 1939.

Μ' αὐτὲς τὲς φυλετικές μας ἰδεολογίες σταθήκαμε παλληκαρίσια ἐμπρὸς στὸν ὀδοστρωτῆρα τὸν γερμανικὸν τὸ 1941· καὶ ἂν ἐπέσαμε κατόπιν καὶ μᾶς ἔσπασε τὰ ἐθνικά μας πλευρά, ὅμως ἀνεχαιτίσαμε τὴ φόρα του καὶ τὸν ἐχασομερήσαμε· ἔτσι ἐδόθηκε καιρὸς στὴν Ἀγγλία καὶ στὴν Ἀμερικὴ νὰ ἑτοιμασθοῦν.

Μ' αὐτὲς τὲς φυλετικές μας ἰδεολογίες πολεμοῦμε ἀκόμη τρία περίπου χρόνια τώρα, σὲ καιρό, ποὺ ὅλοι οἱ λαοὶ ἀσχολοῦνται μόνο εἰς τὸ οἰκονομικὸ περιμάζωμά τους. Πολεμοῦμε ἀκατάπαυστα, ἀκούραστα· πλάγια μας, συμπαραστάτης μας, θαυμαστής μας, εἶναι ἡ Ἀμερική, γιατὶ ὁ κομμουνισμός, τὸν ὁποῖον συντρίβουμε στὴν Ἑλλάδα μας, εἶναι ἄλλο τόσο ὁ πειὸ φοβερὸς ἐχθρὸς τῆς Ἀμερικῆς.

Κι' ἀφοῦ βάσις ὅλων αὐτῶν τῶν κοινῶν ἀγαθῶν εἶναι αἱ ἰδεολογίες μας, ὑπερήφανα τώρα ἠμποροῦμε νὰ κάμουμε λόγο καὶ γι' αὐτές, ἐνῷ προηγουμένως ἠμποροῦσαν καὶ νὰ παρεξηγηθοῦν.

Ἐπάνω στὲς τέτοιες ἰδεολογίες ἐβασίσαμε τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἀκαδημίας μας καὶ ἐστηρίξαμε τὸν μεγάλον, τὸν πλατὺν προορισμόν της, ποὺ δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ περιορισθῇ εἰς ἕνα Ὀρφανοτροφεῖον μὲ 70-120 ἑλληνόπουλα. Πειὸ σημαντικὸ ἀσύγκριτα θὰ ἦταν νὰ γίνῃ μ' αὐτὸ μαζὺ ἐκεῖ, ἕνα φυλετικὸ laboratory, ποὺ νὰ βγάζῃ Ἑλληνοποῦλες δασκάλες ἀπὸ τὲς Ἀμερικανογεννημένες Ἑλληνοποῦλες μας.

Αὐτὸ τὸ ἐκάμαμε σιγά-σιγὰ καὶ τώρα περιμένουμε πλούσια συγκομιδή, γιὰ τὴν ὁποίαν θὰ γράψωμε εἰς τὸ ἑπόμενον ἄρθρον.

(Ἀκολουθεῖ δεύτερον ἄρθρον)

ΤΟ ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΩΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 11ης σελ.)

μὲ τὴν ἀποστήθισιν. Λέξεις, φράσεις, καὶ νοήματα, καὶ χαρακτηριστικὲς ἐκφράσεις, ποὺ περιέχονται στὸ τεμάχιο αὐτὸ τοῦ ἔργου ποὺ πρόκειται νὰ παιχθῇ, γίνονται ἀσυνειδήτως κτῆμα τοῦ παιδιοῦ. Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν θὰ μπορέσῃ νὰ ὁμιλήσῃ περισσότερον ἐλεύθερα τὰ Ἑλληνικά. Διπλῆ εἶναι ἡ εὐεργετικὴ ἀξία τοῦ Παιδικοῦ Θεάτρου γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ Σχολεῖο. Μαζὶ μὲ τὴν ψυχαγωγίαν τὴν ἀπαραίτητον γιὰ κάθε ἀνθρώπινην ψυχήν, παρέχει στὸ παιδὶ τὴν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν ἀνάπτυξιν, μαζὺ μὲ τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἐθνικὴν διαπαιδαγώγησιν.

Ὁμιλία ὑπὸ Δίδος Ἑλένη Ροδίνη πρὸ τοῦ Συλλόγου Γονέων καὶ Κηδεμόνων Ἁγίου Δημητρίου Ἀστορίας.

ΒΟΗΘΕΙΤΕ ΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ Ι. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ Εὐλαβέστατοι Ἱερατικοὶ Προϊστάμενοι τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς ὅπως ταχυδρομοῦν αὐτοστιγμεὶ τὰ δηλωτικὰ γάμων πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν διὰ νὰ μὴ καθυστερῆται ἡ ἀποστολὴ τῶν Πιστοποιητικῶν Γάμου πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ

14

ΚΑΛΟΔΕΜΕΝΟΙ ΤΟΜΟΙ

ΤΟΥ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ

Ὁλόκληρος Βιβλιοθήκη

Ἀποτελοῦν μίαν πλήρη ἐγκυκλοπαίδειαν ἡ ὁποία δίδει εἰς τὸν κάτοχόν της ποικίλας γνώσεις· εἰσάγει αὐτὸν εἰς τὴν ἐν Ἀμερικῇ ζωὴν τῆς Ὁμογενείας μας καὶ στολίζει κάθε σπίτι.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΟΜΟΥ $4.00

Γράψατε:

ORTHODOX OBSERVER

10 East 79th Street, New York, 21, N. Y.

ΔΩΡΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Τὸ καλλίτερον δῶρον διὰ τὴν Νεολαίαν μας εἶναι ἕνα Θρησκευτικὸν Βιβλίον, ἀπὸ τὴν μελέτην τοῦ ὁποίου θὰ διαφωτισθῇ ὡς πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Προμηθευθῆτε τὰ δύο βιβλία τοῦ Ἀρχιμ. Ἀθηναγόρα Κοκκινάκη:

1) IN THE REALM OF REDEMPTION.
2) FOOD FOR REDEMPTION.

Ἐγράφησαν ἐντολῇ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀγγλιστὶ διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν νέων μας.

Τιμῶνται καὶ τὰ δύο μαζὺ $1.50.

Γράψατε: THE ORTHODOX OBSERVER
10 East 79th Street
New York 21, N. Y.

HOLY LAND ART CO.

BYZANTINE VESTMENTS OF DISTINCTIVE CRAFTSMANSHIP AND DESIGN

Prices and samples on request

Βυζαντινὰ Ἄμφια, διακεκριμένης τέχνης καὶ καλλιτεχνικῆς ἐφαρμογῆς.

Ὑφάσματα, Γαλόνια καὶ στολίσματα πωλοῦνται καὶ ἰδιαιτέρως. Ἐπίσης διατίθενται κεντήματα πρὸς ἐφαρμογήν.

Τιμαὶ καὶ δείγματα στέλλονται εἰς ὁποιον ζητήσῃ. Γράψατε

Holy Land Art Co., 34 Park Place, New York 7

ΒΙΒΛΙΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ

ΜΟΛΙΣ ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ

ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΠΟΛΥΖΩΙΔΟΥ

Ἀπαραίτητοι διὰ τοὺς γονεῖς, τοὺς Ἱερεῖς, τοὺς Κατηχητάς, τοὺς Διδασκάλους, τὰς Κατηχητρίας καὶ τὰ παιδιά. Ὀλιγόλεπτοι πολλαὶ ἱστορίαι, παρμέναι ἀπὸ τὴν σημερινὴν ζωὴν καὶ τὴν καθημερινὴν πεῖραν. Διὰ κάθε ὑπόθεσιν, διὰ κάθε ἑορτήν, διὰ κάθε περίπτωσιν, διὰ κάθε ἰδέαν καὶ μία κατάλληλος ἱστορία, ἡ ὁποία ἁπλουστεύει τὸ ὅλον θέμα καὶ μένει ἀνεξάλειπτος εἰς τὸν νοῦν καὶ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀναγινώσκοντος. Στοιχεῖα μεγάλα, τύπωμα ἐπιμελημένον καὶ δέσιμον ὡραῖον. Ἔκδοσις καλλιτεχνική. Ἀντίτιμον δολλ. 1.50.

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἀγγλικήν

ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΓΕΝΕΑΝ

Ἐκδόσεως Λονδίνου, μὲ μαῦρα καὶ κόκκινα γράμματα, Ἑλληνικὰ καὶ Ἀγγλικὰ εἰς ἀντιστοίχους σελίδας. Ὅλα σχήματος τσέπης, χρυσόδετα.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. The Divine Liturgy of St. John Chrysostom. Ἐπίσης ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ Περικοπαὶ Ὀκτωήχου, Τριωδίου, Πεντηκοσταρίου καὶ Μηναίου. $3.00

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ, ἤτοι, Ἀρραβῶνος καὶ Στεφανώματος. The Sacrament of Holy Matrimony. $2.00

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ. The Sacrament of Holy Baptism. $2.00

ΤΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟΝ. Sacrament of Holy Unction. $2.00

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Μ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ καὶ τῆς ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. The Services for the Holy Week and Easter Sunday. $4.00

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ. The Divine Liturgy of the Presanctified. $3.00

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ καὶ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ. The Acathist Hymn and the Little Compline. $2.00

ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ, ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ καὶ ΥΨΩΣΙΣ. Epiphany, Pentecost, Exaltation of the Cross. $2.00

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΒΡΗ ΔΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ DIVRY. Ὁδηγὸς συνομιλίας Ἀγγλικῆς καὶ Ἑλληνικῆς, μὲ τὴν προφοράν, ἐπὶ παντὸς χρησίμου θέματος. Νέα Ἔκδοσις 1947, μὲ ἐπιστολογραφίαν. $2.50.

ΝΕΟΝ ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ καὶ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ DIVRY. Τὸ νεώτατον, πληρέστατον καὶ πλέον ἀξιόπιστον λεξικόν. Ἔκδοσις 1948. Χρυσόδετον, μὲ εὐρετήρια $3.00. Μὲ δέρμα καὶ εὐρετήρια $4.00.

GREEK MADE EASY. Ἡ μόνη ἁπλῆ καὶ συγχρονισμένη μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς, κατ' οἶκον ἢ ἐν Σχολείῳ, ὑπὸ Ἀμερικανῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων. Third enlarged edition (1948), 192 pp. $2.50.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ Ἄνευ Διδασκάλου. Ἡ ἀρίστη πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς ὑπὸ Ἑλλήνων. Προφορὰ ἀκριβεστάτη. Γλῶσσα ζωντανή. Κατάλληλος δι' ἀρχαρίους ἢ προχωρημένους. Τετάρτη ἔκδοσις 1947. $2.50.

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ, Κωνσταντοπούλου, Τεῦχος Α'. Τὸ πλουσιώτατον καὶ μεθοδικώτατον. Μὲ 64 πολυχρώμους εἰκόνας $1.00

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ τοῦ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς Ἀ-ΜΕΡΙΚΗΣ, Κωνσταντοπούλου, Μέρος Β'. Τὸ ἰδεῶδες Ἀναγνωστικὸν Α' ἢ Β' τάξεως, μὲ 42 πολυχρώμους εἰκόνας $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Γ' ΤΑΞΕΩΣ «ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ», Κωνσταντοπούλου. Μόλις ἐκδοθέν, εἰς ἐκλεκτὴν δημοτικήν, μὲ λεξιλογια, ποιήματα καὶ 70 ὡραιοτάτας εἰκόνας. Τιμᾶται $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ' ΤΑΞΕΩΣ «ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ», Ν. Βαβούδη. Τὸ μόνον ἐγκριθέν. Δ' ἔκδοσις. $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωΐδου. Ἔκδοσις Γ', 1945. Μὲ 100 ὡραίας εἰκόνας $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωΐδου. Νέα ἔκδοσις μὲ 26 μεγάλας εἰκόνας, προσευχάς, κλπ. $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωΐδου. Μὲ διδάγματα, προσευχὰς καὶ πολλὰς ὡραίας εἰκόνας $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωΐδου. Ἔκδοσις Β', μὲ πολλὰς εἰκόνας..... $1.00

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. Δημητριάδου. Ἐκδοθεῖσα χάριν τῶν ἐδῶ Ἑλλην. σχολείων. $1.00

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. Πολυζωΐδου. Ἡ διδασκαλία τῆς πίστεώς μας εἰς 100 εὔκολα μαθήματα. $1.00

CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH. A Sunday School Primer. By Bishop G. Polyzoides. $1.00

ΟΡΘΟΔΟΞ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. Πολυζωΐδου. Ἐξηγεῖ μὲ εἰκόνας ὅσα τελοῦνται εἰς τοὺς ναούς μας. $1.00

Στέλλονται παντοῦ προπληρωμένα ἢ C.O.D. Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ ἀπὸ τοὺς Ἐκδότας.

D. C. DIVRY, Inc., Publishers 293 SEVENTH AVE. NEW YORK 1, N. Y.